

2007. évi II. törvény

a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról

Az Országgyűlés a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség fokozatos létrehozásában történő közreműködés, valamint az Európai Unió és az azon kívüli országok társadalmi és gazdasági fejlődésének előmozdítása érdekében - az Alkotmány 58. §-ában foglaltakra figyelemmel - a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

Általános rendelkezések

1. § (1) A Magyar Köztársaság a harmadik országbeli állampolgárok számára az e törvényben foglaltak szerint biztosítja a be- és kiutazás, valamint a tartózkodás jogának gyakorlását.

(2) A harmadik országbeli állampolgár be- és kiutazási, valamint tartózkodási jogának gyakorlása az e törvényben meghatározott rendelkezések szerint korlátozható.

(3) E törvény - a (4)-(5) bekezdésben foglalt kivétellel - nem alkalmazható a külön törvény alapján a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyekre.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott személyekre, feltéve, hogy nem az Európai Unió valamely tagállamának állampolgárai, e törvény IV. fejezetének EK letelepedési engedélyre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.

(5) E törvény rendelkezéseit a (3) bekezdésben meghatározott személyekre akkor kell alkalmazni, ha külön törvény szerint harmadik ország állampolgárságával rendelkező személyek, és a külön törvényben meghatározott tartózkodási jogosultságuk megszűnését követően e törvény szerint tartózkodásra jogosító engedély iránti kérelmet nyújtanak be.

2. § E törvény alkalmazásában

a) harmadik országbeli állampolgár: az 1. § (3) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek kivételével a nem magyar állampolgár és a hontalan;

b) hontalan: akit saját joga szerint egyetlen állam sem ismer el állampolgárának;

c) schengeni állam: az Európai Unióról szóló szerződéshez, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretében történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: Schengeni Jegyzőkönyv) 1. cikkében, illetve az 1999/435/EK tanácsi határozatban meghatározott schengeni vívmányokat, valamint az Európai Unió intézményei által az ezek hatálya alá tartozó területen hozott további intézkedéseket teljes körűen alkalmazó európai uniós tagállam és a Schengeni Jegyzőkönyv 6. cikke alapján az Európai Unió Tanácsával kötött, a schengeni vívmányok végrehajtásában, alkalmazásában és fejlesztésében való részvételről szóló megállapodásban részes más állam;

d) családtag: a harmadik országbeli állampolgár

da) házastársa,

db) házastársával közös kiskorú gyermeke (ideértve az örökbefogadott és nevelt gyermeket is),

dc) eltartott kiskorú gyermeke (ideértve az örökbefogadott és nevelt gyermeket is), aki felett a harmadik országbeli állampolgár szülői felügyeleti jogot gyakorol,

dd) házastársának eltartott kiskorú gyermeke (ideértve az örökbefogadott és nevelt gyermeket is), aki felett a házastárs szülői felügyeleti jogot gyakorol;

e) kísérelő nélküli kiskorú: az a tizennyolcadik életévet be nem töltött harmadik országbeli állampolgár, aki jogszabály vagy szokás alapján felügyeletéért felelős nagykorú személy kísérete nélkül lépett a Magyar Köztársaság területére, vagy a belépést követően maradt felügyelet nélkül, mindaddig, amíg ilyen személy felügyelete alá nem kerül;

f) befogadott: aki az állampolgársága - hontalan eseten a szokásos tartózkodási helye - szerinti országba átmenetileg azért nem küldhető vissza, mert ott halálbüntetésnek, kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek lenne kitéve, és nincs olyan biztonságos harmadik ország, amely befogadja, de nem jogosult sem menekültkénti vagy hontalankénti elismerésre, sem ideiglenes vagy kiegészítő védelemre;

g) *úti okmány*: a Magyar Köztársaság által az államhatárának átlépésére jogosító okmányként elismert útlevelel, igazolvány vagy irat, amely birtokosának személyazonosságát és állampolgárságát (hontalanságát) igazolja;

h) *fivarozó*: bármely természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki vagy amely hivatásszerűen foglalkozik személyszállítással;

i) *visszafogadási egyezmény*: személyeknek az államhatáron történő átadás-átvételéről, hatósági kísérettel történő átszállításának, illetve átutazásának engedélyezéséről szóló nemzetközi szerződés;

j) *beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés*: valamely schengeni állam által a Schengeni Információs Rendszerben abból a célból elhelyezett adatsoport, hogy egy harmadik országbeli állampolgárnak a schengeni államok területére történő beutazását vagy tartózkodását megtagadják;

k) *munkáltató*: az a természetes vagy jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet, aki vagy amely a harmadik országbeli állampolgárt foglalkoztatja;

l) *meghívó*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli szervezet, aki, illetve amely hatósági hozzájárulással ellátott meghívólevélben kötelezettséget vállal arra, hogy a meghívott harmadik országbeli állampolgár részére - a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodása időtartamára - szállást biztosít, eltartásáról gondoskodik, továbbá - ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik - egészségügyi ellátásának, valamint kiutazásának költségeit fedezi.

3. § Harmadik országbeli állampolgárnak kell tekinteni

a) az ellenkező bizonyításig azt a személyt, aki állampolgársága igazolására harmadik ország által kiállított érvényes úti okmányt használ fel, vagy

b) azt a személyt, aki nem valószínűsíti, hogy külön törvényben meghatározottak szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkezik.

4. § E törvényt a diplomáciai vagy egyéb személyes mentességet élvező, illetve nemzetközi szerződés alapján beutazó harmadik országbeli állampolgárra akkor kell alkalmazni, ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik.

5. § A külön törvény alapján a magyar menekültügyi hatóság által menekültként elismert, illetve ideiglenes vagy kiegészítő védelemben részesített harmadik országbeli állampolgárra kizárólag e törvény IV. fejezetének nemzeti letelepedési engedélyre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

II. Fejezet

A hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó tartózkodás szabályai

Általános szabályok

6. § (1) A harmadik országbeli állampolgár az első beutazástól számított hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó (a továbbiakban: három hónapot meg nem haladó) tartózkodás céljából a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (a továbbiakban: Schengeni határ-ellenőrzési kódex) foglalt feltételek szerint utazhat be a Magyar Köztársaság területére.

(2) Három hónapot meg nem haladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat a Magyar Köztársaság területén, aki teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket.

7. § Ha valamely közvetlenül alkalmazandó európai közösségi jogi aktus, nemzetközi szerződés, e törvény vagy e törvény felhatalmazása alapján kormányrendelet másként nem rendelkezik, a harmadik országbeli állampolgár három hónapot meg nem haladó tartózkodás céljából történő beutazásához és tartózkodásához vízum szükséges.

Három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízumok

8. § (1) Három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum:

a) repülőtéri tranzitvízum, amely a repülőtér nemzetközi zónájába történő belépésre és ott a célállamba közlekedő járat indulásáig való tartózkodásra jogosít;

b) átutazóvízum, amely - egyszeri, kétszeri vagy többszöri - alkalmanként öt napot meg nem haladó átutazásra jogosít;

c) rövid időtartamú tartózkodásra jogosító vízum, amely egyszeri, kétszeri vagy többszöri beutazásra és három hónapot meg nem haladó időtartamú tartózkodásra jogosít.

(2) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum legfeljebb öt évig érvényes.

9. § (1) Három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízumot az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki eleget tesz a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 5. cikk (1) bekezdés *a)*, valamint *c)-e)* pontjaiban foglalt feltételeknek.

(2)

(3) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum kiadását meg kell tagadni, illetve a kiadott vízumot vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 5. cikk (1) bekezdés *a)* vagy *c)-e)* pontjában foglalt valamely feltételnek nem felel meg;

b) a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan ténytet közölt;

c) a beutazás és tartózkodás célja tekintetében az eljáró hatóság megtévesztésére törekedett.

(4) A más schengeni állam által kiadott átutazóvizumot vagy rövid időtartamú tartózkodásra jogosító vízumot vissza kell vonni, ha jogosultja nem felel meg a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 5. cikk (1) bekezdés *a)* vagy *c)-e)* pontjaiban foglalt valamely feltételnek.

(5) A (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően a más schengeni állam által kiadott átutazóvizumot vagy rövid időtartamú tartózkodásra jogosító vízumot nem kell visszavonni, ha a visszavonásnak kizárólag a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 5. cikk (1) bekezdés *e)* pontja alapján lenne helye.

(6) Az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter, a külpolitikáért felelős miniszter, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter által - a közbiztonság és a nemzetbiztonság védelme érdekében - meghatározott esetekben a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum csak a központi vízumhatóság hozzájárulásával adható ki.

(7) A központi vízumhatóság a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum kiadásához való hozzájárulás megadása előtt köteles egyeztetni azon schengeni államok központi hatóságaival, amelyek az egyeztetést kérik.

(8) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem, illetve a vízum visszavonása tárgyában hozott döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

10. § (1) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum által biztosított tartózkodás időtartama csak humanitárius, keresőtevékenységgel összefüggő, személyes vagy elháríthatatlan ok fennállása esetén hosszabbítható meg, feltéve, hogy

a) a kérelmező megfelel a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 5. cikk (1) bekezdés *a)*, valamint *c)-e)* pontjaiban foglalt feltételeknek,

b) a meghosszabbítást alátámasztó új tények a vízum kiadásakor még nem álltak fenn, és

c) a meghosszabbítás nem vezet a vízum céljának megváltozásához.

(2) A tartózkodás időtartama a meghosszabbítást követően sem haladhatja meg

a) átutazóvizum esetén a tíz napot,

b) rövid időtartamú tartózkodásra jogosító vízum esetén a három hónapot.

(3) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum meghosszabbítása iránti kérelmet elbíráló határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

11. § (1) Az átutazóvizumot, valamint a rövid időtartamú tartózkodásra jogosító vízumot korlátozott területi érvényességgel kell kiadni, ha

a) a vízumkiadó hatóság - kivételesen - nemzetközi kötelezettség teljesítése céljából, halaszthatatlan humanitárius okból vagy nemzeti érdekből eltekint a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 5. cikk (1) bekezdés *a)* vagy *c)-e)* pontjaiban foglalt valamely feltétel teljesítésétől;

b) a vízumkiadó hatóság - kivételesen - nemzetközi kötelezettség teljesítése céljából, halaszthatatlan humanitárius okból vagy nemzeti érdekből eltekint a 9. § (6) bekezdésében meghatározott hozzájárulás beszerzésétől;

c) a központi vízumhatóság - kivételesen - nemzetközi kötelezettség teljesítése céljából, halaszthatatlan humanitárius okból vagy nemzeti érdekből eltekint a 9. § (7) bekezdésében foglaltak teljesítésétől;

d) a központi vízumhatóság annak ellenére járul hozzá a vízum kiadásához, hogy a 9. § (7) bekezdése szerinti egyeztetés során egy vagy több schengeni állam a vízum kiadását kifogásolja;

e) a vízumkiadó hatóság rövid időtartamú tartózkodásra jogosító vízumot ad ki annak a kérelmezőnek, aki az első beutazásától számított hat hónapos időtartamon belül már felhasznált egy három hónapos tartózkodásra jogosító rövid időtartamú tartózkodásra jogosító vízumot;

f) a harmadik országbeli állampolgár Magyar Köztársaság által elismert úti okmányát valamely schengeni állam nem ismeri el.

(2) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum érvényessége az (1) bekezdés *a)*-*e)* pontjaiban foglalt esetekben a Magyar Köztársaság, az (1) bekezdés *f)* pontjában foglalt esetben pedig a Magyar Köztársaság, valamint az úti okmányt elismerő schengeni államok területére korlátozódik.

12. § (1) Nemzetközi szerződés alapján más schengeni állam vízumkiadásra feljogosított diplomáciai vagy konzuli képviselete is kiadhat három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízumot a Magyar Köztársaság nevében.

(2) Nemzetközi szerződés alapján a vízumkiadásra feljogosított magyar diplomáciai vagy konzuli képviselet más schengeni állam nevében is kiadhat vízumot.

III. Fejezet

A három hónapot meghaladó tartózkodás szabályai

Általános szabályok

13. § (1) Három hónapot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve három hónapot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat a Magyar Köztársaság területén, aki

- a)* rendelkezik érvényes úti okmánnyal;
 - b)* rendelkezik
 - ba)* három hónapot meghaladó tartózkodásra jogosító vízummal,
 - bb)* tartózkodási engedéllyel,
 - bc)* bevándorlási engedéllyel,
 - bd)* letelepedési engedéllyel,
 - be)* ideiglenes letelepedési engedéllyel,
 - bf)* nemzeti letelepedési engedéllyel vagy
 - bg)* EK letelepedési engedéllyel;
 - c)* rendelkezik a vissza- vagy továbbutazáshoz szükséges engedéllyel;
 - d)* igazolja beutazása és tartózkodása célját;
 - e)* a Magyar Köztársaság területén rendelkezik szálláshellyel vagy lakóhellyel;
 - f)* tartózkodása teljes időtartamára rendelkezik a lakhatását és megélhetését, valamint a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezettel;
 - g)* az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottak minősül, vagy egészségügyi ellátásának költségeit biztosítani tudja;
 - h)* nem áll kiutasítás vagy beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt, illetve beutazása és tartózkodása nem veszélyezteti a Magyar Köztársaság közbiztonságát, nemzetbiztonságát vagy közegészségügyi érdekeit;
 - i)* nem áll beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés hatálya alatt.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek hiányában a beutazás és tartózkodás csak kivételesen, nemzetközi kötelezettség teljesítése céljából, halaszthatatlan humanitárius okból vagy nemzeti érdekből engedélyezhető.
- (3) Az a harmadik országbeli állampolgár, aki rendelkezik valamely, az (1) bekezdés *b)* pontjában felsorolt engedéllyel, a beutazáskor mentesül az (1) bekezdés *c)*-*g)* pontjában foglalt feltételek igazolása alól.

A három hónapot meghaladó tartózkodásra jogosító vízumok

14. § (1) Három hónapot meghaladó tartózkodásra jogosító vízum:

- a)* tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum, amely egyszeri, tartózkodási engedély átvétele céljából történő beutazásra és legfeljebb harminc napos tartózkodásra jogosít a Magyar Köztársaság területén;
- b)* szezonális munkavállalási vízum, amely egyszeri vagy többszöri beutazásra és három hónapot meghaladó, de legfeljebb hat hónapos szezonális munkavállalási célú tartózkodásra jogosít;
- c)* nemzeti vízum, amely - nemzetközi szerződés alapján - többszöri beutazásra és három hónapot meghaladó időtartamú tartózkodásra jogosít a Magyar Köztársaság területén.

(2) A három hónapot meghaladó tartózkodásra jogosító vízum érvényességi ideje:

- a)* az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott vízum esetén legfeljebb egy év,
- b)* az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott vízum esetén legfeljebb öt év.

15. § (1) Tartózkodási engedély átvételére jogosító vízumot az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, akinek a részére e törvény alapján tartózkodási engedély kiadását engedélyezték.

(2) A tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum érvénytelen, ha a kiadása alapjául szolgáló tartózkodási engedélyt visszavonták vagy visszavonásának lenne helye.

(3) Szezonális munkavállalási vízumot, illetve nemzeti vízumot az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki eleget tesz a 13. § (1) bekezdés *a*), valamint *c*)-i) pontjaiban foglalt feltételeknek.

(4) A szezonális munkavállalási vízum, valamint a nemzeti vízum kiadását meg kell tagadni, illetve a kiadott vízumot vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) nem felel meg a 13. § (1) bekezdés *a*), valamint *c*)-i) pontjaiban foglalt valamely feltételnek;

b) a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt.

(5) A szezonális munkavállalási vízum, valamint a nemzeti vízum iránti kérelem, illetve a vízum visszavonása tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

Tartózkodási engedély

16. § (1) Az érvényes tartózkodási vízummal vagy nemzeti vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgár a vízumban foglalt tartózkodási idő lejártát követően a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodásra - ha e törvény másként nem rendelkezik - tartózkodási engedéllyel jogosult.

(2) A tartózkodási engedély három hónapot meghaladó, de legfeljebb kettő év határozott időtartamú tartózkodásra jogosít a Magyar Köztársaság területén.

(3) A tartózkodási engedély - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - két évvel meghosszabbítható.

17. § (1) Tartózkodási engedélyt - ha e törvény másként nem rendelkezik - az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki eleget tesz a 13. § (1) bekezdés *a*), valamint *c*)-i) pontjaiban foglalt feltételeknek, és

a) nemzeti tartózkodási engedély iránti kérelem esetén rendelkezik érvényes nemzeti vízummal, illetve

b) tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelem esetén rendelkezik érvényes tartózkodási engedéllyel.

18. § (1) A tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) nem felel meg a 13. § (1) bekezdés *a*), valamint *c*)-i) pontjaiban foglalt valamely feltételnek;

b) a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt;

c) közegészséget veszélyeztető betegségben szenved, és nem veti alá magát kötelező és rendszeres egészségügyi ellátásnak, vagy a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodása alatt az egészségügyre vonatkozó hatályos magyar jogszabályok előírásait nem tartja be;

d) a családi kapcsolatot kizárólag a családi együttélés céljára szolgáló tartózkodási engedély kiadása érdekében hozta létre.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, nemzetközi kötelezettség teljesítése céljából, halaszthatatlan humanitárius okból vagy nemzeti érdekből a beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedélyt kaphat, illetve a részére kiadott tartózkodási engedélyt nem kell visszavonni.

A három hónapot meghaladó tartózkodásra vonatkozó különös szabályok

19. § (1) Családi együttélés biztosítása céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki tartózkodási, bevándorlási, letelepedési, ideiglenes letelepedési, nemzeti letelepedési vagy EK letelepedési engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár, illetve külön törvény szerinti tartózkodási kártyával vagy állandó tartózkodási kártyával rendelkező személy (a továbbiakban e § alkalmazásában: családtag) családtagja.

(2) Családi együttélés biztosítása céljából tartózkodási engedélyt kaphat

a) a menekültként elismert személy családtagja, valamint

b) a menekültként elismert kísérő nélküli kiskorú szülője, ennek hiányában gyámja.

(3) A menekültként elismert személyhez történő családtaggyógyítás nem tagadható meg pusztán amiatt, hogy a családi kapcsolat fennállásának igazolására okirat nem áll rendelkezésre.

(4) Családi együttélés biztosítása céljából tartózkodási engedélyt kaphat a családtaggyógyító vagy házasútja, illetve a menekültként elismert személy

a) eltartott szülője;

b) testvére és egyenesági rokona, ha egészségi állapota miatt képtelen önmagáról gondoskodni.

(5) A menekültként elismert személy házastársa családegyesítési célú tartózkodási engedélyt akkor kaphat, amennyiben a házasságot a menekültként elismert személy Magyar Köztársaság területére történő beutazását megelőzően kötötték.

(6) A családegyesítő házastársa nem kaphat tartózkodási engedélyt, ha a családegyesítő másik házastársa a családi együttélés biztosítása érdekében kiadott tartózkodási vízummal, illetve tartózkodási engedéllyel rendelkezik.

(7) A családtag - amennyiben más jogcímen nem szerzett tartózkodási jogosultságot - további tartózkodásra jogosult, ha a tartózkodási engedélye első ízben történő kiadásától számított öt év eltelt, vagy a családegyesítő, illetve a menekültként elismert személy halála esetén, ha a tartózkodás feltételei biztosítottak.

(8) A nemzeti vízummal vagy tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár Magyar Köztársaság területén született harmadik országbeli állampolgár gyermeke részére családi együttélés céljából tartózkodási engedélyt kell kiállítani.

(9) A (10) bekezdésben foglalt kivétellel a családegyesítési célú tartózkodási engedély érvényességi ideje három év, amely alkalmanként három évvel meghosszabbítható.

(10) A családegyesítés céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje nem haladhatja meg a családegyesítő tartózkodási engedélyének érvényességi idejét.

20. § (1) Keresőtevékenység folytatása céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, akinek tartózkodási célja, hogy

a) jogszabályban meghatározott foglalkoztatási jogviszonya alapján, ellenérték fejében, más részére és vele alá-fölrendeltségi kapcsolatban munkát végezzen;

b) jogszabály szerint önállóan, ellenérték fejében végezhető tevékenységet folytasson;

c) a *b)* pont hatálya alá nem tartozó esetben, gazdasági társaság, szövetkezet vagy egyéb - jövedelemszerzési céllal létrejött - jogi személy tulajdonosaként, vezető tisztségviselőjeként, vezetői, képviselői vagy felügyeleti szerve tagjaként végezze tevékenységét.

(2) Az (1) bekezdés szerinti keresőtevékenységet - ha e törvény másképpen nem rendelkezik - az a harmadik országbeli állampolgár folytathat, aki

a) szezonális munkavállalási vízummal, vagy

b) humanitárius célból kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkezik, továbbá az, aki

c) keresőtevékenység folytatása céljából,

d) családegyesítés céljából,

e) tanulmányi célból kiadott

tartózkodási engedéllyel rendelkezik.

(3) A tanulmányi célú tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár keresőtevékenységet a szorgalmi időszakban hetente legfeljebb huszonnégy órában, szorgalmi időszakon kívül évente legfeljebb kilencven napon vagy hatvanhat munkanapon végezhet teljes munkaidőben.

(4) A keresőtevékenység folytatása céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje legfeljebb három év, amely alkalmanként legfeljebb három évvel meghosszabbítható.

(5) Munkavállalási engedélyhez kötött tevékenység esetén a tartózkodási engedély érvényességi ideje a munkavállalási engedély érvényességi időtartamához igazodik.

21. § (1) Tanulmányi célból tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki a Magyar Köztársaságban akkreditált közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányok folytatása, illetve a felsőoktatási intézmény által szervezett, a tanulmányok folytatását előkészítő képzésben való részvétel érdekében kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni.

(2) A tanulmányi célból kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje, ha

a) a képzés időtartama két évnél rövidebb, a képzés időtartamához igazodik,

b) a képzés időtartama két év vagy annál hosszabb, akkor legalább egy, de legfeljebb két év, amely alkalmanként legalább egy, legfeljebb két évvel meghosszabbítható.

22. § (1) Kutatás céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat,

a) aki külön jogszabály szerint akkreditált kutatószervezettel kötött fogadási megállapodás alapján tudományos kutatás folytatása céljából kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni, és

b) a kutatószervezet írásban kötelezettséget vállalt arra, hogy a kutatónak az engedélyezett tartózkodás időtartamát meghaladó tartózkodása esetén - amennyiben a kutató a szükséges anyagi fedezettel nem rendelkezik - megtéríti a kiutasításával kapcsolatban felmerült költségeket.

(2) A kutatási célú tartózkodási engedély érvényességi ideje a fogadási megállapodás érvényességi idejéhez igazodik, de legfeljebb öt év, amely alkalmanként a fogadási megállapodás érvényességi idejéhez igazodó időtartammal, de legfeljebb öt évvel meghosszabbítható.

23. § (1) Hivatalos célból tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki

a) diplomáciai vagy nemzetközi jogon alapuló más kiváltságot és mentességet élvező személyként vagy családtagjaként,

b) külföldi állam vagy állami szerv, illetve nemzetközi szervezet hivatalos küldöttségének tagjaként,

c) sajtótudósítóként,

d) nemzetközi szerződés, illetve nemzetközi kulturális, oktatási, tudományos együttműködés, valamint kormány szintű nemzetközi segélyprogram keretében tanulmányi, oktatási, tudományos, képzési, továbbképzési célból,

e) nemzetközi szerződés alapján a Magyar Köztársaságban működő tudományos, oktatási, kulturális intézmények személyzetének tagjaként vagy ezen intézmények tevékenységi körében beutazó személyként kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni.

(2) A hivatalos célú tartózkodási engedély érvényességi ideje a hivatalos szolgálat vagy a képzés, továbbképzés időtartamával egyezik meg, de legfeljebb három év, amely alkalmanként a hivatalos szolgálat vagy képzés, továbbképzés érvényességi idejéhez igazodó időtartammal, de legfeljebb három évvel meghosszabbítható.

24. § (1) Gyógykezelés céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki

a) gyógykezelés céljából kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni,

b) kiskorú gyermekét vagy önmaga ellátására képtelen más családtagját kíséri a Magyar Köztársaság területére gyógykezelés céljából.

(2) A gyógykezelési célú tartózkodási engedély érvényességi ideje a gyógykezelés időtartamához igazodik, de legfeljebb két év, amely alkalmanként a gyógykezelés időtartamához igazodó időtartammal, de legfeljebb két évvel meghosszabbítható.

25. § (1) Látogatás céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki külön jogszabályban meghatározott meghívólevéllel rendelkezik.

(2) A látogatási célú tartózkodási engedély érvényességi ideje a meghívólevélben foglalt kötelezettségvállalás időtartamához igazodik, de legfeljebb egy év, amely látogatás céljából nem hosszabbítható meg.

26. § (1) Önkéntes tevékenység folytatása céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki külön törvényben meghatározott fogadó szervezettel kötött önkéntes szerződés alapján közérdekű önkéntes tevékenység folytatása céljából kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni.

(2) Az önkéntes tevékenység folytatása céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje a közérdekű önkéntes tevékenység időtartamához igazodik, de legfeljebb egy év.

(3) Az önkéntes tevékenység folytatása céljából kiadott tartózkodási engedély nem hosszabbítható meg.

27. § (1) Nemzeti vízumot, illetve nemzeti tartózkodási engedélyt az a nemzetközi szerződésben meghatározott harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki

a) a magyar nyelv megőrzése, ápolása,

b) a kulturális, nemzeti önazonosság megőrzése,

c) államilag elismert közép- vagy felsőfokú oktatásban való részvételen kívül oktatás, illetve tanulmányokkal összefüggő ismeretek gyarapítása,

d) a családgyegetést kivéve, családi kapcsolatok erősítése érdekében kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni.

(2) A nemzeti tartózkodási engedély érvényességi ideje legfeljebb öt év, amely alkalmanként öt évvel meghosszabbítható.

28. § (1) A 13. § (1) bekezdés a), valamint c)-i) pontjaiban foglalt feltételeket teljesítő harmadik országbeli állampolgár a 19-27. §-ban foglalt tartózkodási cél hiányában egyéb célból is kaphat tartózkodási engedélyt.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tartózkodási engedély érvényességi ideje legfeljebb öt év, amely alkalmanként legfeljebb öt évvel meghosszabbítható.

29. § (1) Az e törvényben foglalt tartózkodási feltételek hiányában humanitárius célból tartózkodási engedéllyel kell ellátni

a) akit a Magyar Köztársaság hontalanként ismert el;

b) akit a Magyar Köztársaság befogadottként ismert el;

c) azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki a menekültügyi hatóságtól menekültkénti elismerését kérte, vagy a menekültügyi hatóságtól ideiglenes vagy kiegészítő védelmet kért;

d) azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki a Magyar Köztársaság területén született és azt követően a magyar jog szerint érte felelős személy felügyelete nélkül maradt, illetve a kísérő nélküli kiskorút;

e) jelentős bűnüldözési vagy nemzetbiztonsági érdekből az ügyész, a bíróság, illetve a nemzetbiztonsági szerv indítványára azt a harmadik országbeli állampolgárt, illetve rá tekintettel más harmadik országbeli állampolgárt, aki bűncselekmény felderítése érdekében a hatóságokkal - a bizonyítást jelentősen elősegítő módon - együttműködik.

(2) A humanitárius célból kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje

a) az (1) bekezdés a)-d) pontjában foglalt esetben egy év, amely alkalmanként legfeljebb egy évvel meghosszabbítható;

b) az (1) bekezdés e) pontjában foglalt esetben hat hónap, amely alkalmanként legfeljebb hat hónappal meghosszabbítható.

(3) A humanitárius célból kiadott tartózkodási engedély - a 18. § (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően - nem hosszabbítható meg, illetve azt vissza kell vonni, ha

a) a kiadására okot adó körülmény már nem áll fenn;

b) a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt;

c) a visszavonást a kiadást indítványozó hatóság vagy szerv az a) pontban meghatározott vagy más okból kezdeményezi.

(4) Ha a tartózkodási engedély humanitárius célból történő kiadására az arra feljogosított hatóság vagy szerv indítványa alapján kerül sor, a tartózkodási engedély visszavonása, meghosszabbítása vagy a meghosszabbítás megtagadása az indítványozásra jogosult hatóság vagy szerv kezdeményezésére vagy hozzájárulásával történhet.

(5) Az (1) bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedélye csak akkor vonható vissza, illetve a tartózkodási engedélyben meghatározott tartózkodási idő meghosszabbítása csak akkor tagadható meg, ha származási országában, illetve az őt befogadó más államban a család egyesítése, illetve az állami vagy más intézményi gondoskodás biztosított.

(6) A befogadottat megilletik a tartózkodási engedéllyel rendelkezőknek, illetve a befogadottaknak külön törvényben biztosított jogok. A befogadott köteles személyazonosságának megállapítását elősegíteni, de a személyazonosság bizonyításának hiánya miatt a tartózkodási engedély kiadása nem tagadható meg.

(7) A befogadott, illetve az (1) bekezdés e) pontja alapján tartózkodási engedéllyel ellátott harmadik országbeli állampolgár, aki emberkereskedelem áldozata, külön jogszabályban meghatározott ellátásra és támogatásra jogosult.

Ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás

30. § (1) Ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással kell ellátni azt a harmadik országbeli állampolgárt,

a) aki tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be és az engedély kiadásáig nemzeti vízumának vagy korábbi tartózkodási engedélyének érvényességi ideje lejárt, vagy e törvény szerint tartózkodási engedéllyel kell ellátni, továbbá akkor is, ha az 1. § (5) bekezdése alapján terjeszt elő tartózkodási engedély kérelmet;

b) aki a Magyar Köztársaság területén ideiglenes letelepedési engedély iránti kérelmet nyújtott be;

c) aki azért tartózkodik a jogszerű tartózkodás időtartamát meghaladóan a Magyar Köztársaság területén, mert kiutazását humanitárius, keresőtevékenységével összefüggő, nem önhibájából eredő személyes vagy elháríthatatlan ok fennállása akadályozza;

d) aki a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár szülő gyermekeként született a Magyar Köztársaság területén és jogszerű magyarországi tartózkodása az e törvényben szabályozott más engedéllyel nem biztosítható;

e) aki emberkereskedelem áldozata, az áldozatsegítő hatóság indítványára, a gondolkodási idő tartamára;

f) akinek beutazását a 13. § (2) bekezdése alapján engedélyezik, feltéve, hogy a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodásra jogosító engedéllyel nem rendelkezik;

g) akinek az úti okmányát külön törvény alapján visszatartották, és nem rendelkezik a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodásra jogosító engedéllyel;

h) akivel szemben jogellenes beutazás, illetve tartózkodás miatt idegenrendészeti eljárás van folyamatban;

i) aki hontalansága megállapítását kérte, az eljárás időtartamára, feltéve, hogy a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodásra jogosító engedéllyel nem rendelkezik;

j) akit a 62. § (1) bekezdés a), b), c), d) vagy f) pontja alapján kijelölt helyen való tartózkodásra köteleztek.

(2) Az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás érvényességi ideje

a) az (1) bekezdés a)-c) pontjában, valamint f)-h) pontjában foglalt esetekben három hónap, amely alkalmanként három hónappal meghosszabbítható;

b) az (1) bekezdés d) pontjában foglalt esetben a szülő tartózkodásának időtartamához igazodik;

c) az (1) bekezdés e) pontjában foglalt esetben egy hónap, amely nem hosszabbítható meg;

d) az (1) bekezdés i) és j) pontjában foglalt esetben hat hónap, amely alkalmanként hat hónappal meghosszabbítható.

(3) Az (1) bekezdés a) pont alapján ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással ellátott harmadik országbeli állampolgár keresőtevékenységet akkor folytathat, ha keresőtevékenység folytatására jogosító tartózkodási engedély birtokában keresőtevékenység folytatására jogosító tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be.

(4) Az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás nem hosszabbítható meg, illetve azt vissza kell vonni, ha a kiállítására okot adó körülmény már nem áll fenn.

(5) Az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás kizárólag a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodásra jogosít, ki- és visszautazást nem tesz lehetővé, a harmadik országbeli állampolgár kiutazásakor érvényét veszti, és azt kilépéskor a harmadik országbeli állampolgárnak le kell adnia. A leadott igazolást meg kell küldeni a kiállító hatóságnak.

Az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban kelt Megállapodás hatálya alá tartozó polgári állomány tagjai és a hozzátartozók beutazása és tartózkodása

31. § (1) Az 1999. évi CXVII. törvénnyel kihirdetett, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban kelt Megállapodás (a továbbiakban: NATO-SOFA Megállapodás) hatálya alá tartozó, az I. Cikk *b)* pontjában meghatározott polgári állomány tagjai, valamint az I. Cikk *c)* pontjában meghatározott hozzátartozók (a továbbiakban: polgári személy) beutazására és tartózkodására - a III. Cikk 3. pontja szerinti státuszuk igazolása esetén - e törvény rendelkezéseit a (2)-(3) bekezdésben foglalt eltéréssel kell alkalmazni.

(2) A polgári személy mentesül a három hónapot meghaladó tartózkodásra jogosító vízum beszerzésének kötelezettsége, valamint a 13. § (1) bekezdés *e)-g)* pontjaiban meghatározott feltételek igazolása alól.

(3) A polgári személlyel szemben indult büntetőeljárásról és annak befejezéséről, valamint kiutasításáról az idegenrendészeti hatóság köteles értesíteni a honvédelemért felelős miniszter által kijelölt szervet, a küldő állam tájékoztatása céljából.

IV. Fejezet

A letelepedés

32. § (1) Letelepedett az a harmadik országbeli állampolgár, aki

- a)* e törvény hatálybalépése előtt letelepedési engedélyt,
- b)* ideiglenes letelepedési engedélyt,
- c)* nemzeti letelepedési engedélyt,
- d)* EK letelepedési engedélyt

kapott.

(2) A letelepedett harmadik országbeli állampolgár az Alkotmányban és külön jogszabályokban biztosított jogosultságokkal rendelkezik.

(3) A letelepedett - az ideiglenesen letelepedett kivételével - a Magyar Köztársaság területén határozatlan időtartamú tartózkodásra jogosult.

(4) A letelepedettet megilletik a tartózkodási engedéllyel rendelkezők külön jogszabályok szerinti jogosultságai is.

(5) A letelepedett külön jogszabályban foglaltak szerint köteles lakóhelyét bejelenteni és személyazonosító igazolvány kiadását kérni.

33. § (1) Az a harmadik országbeli állampolgár kaphat ideiglenes letelepedési engedélyt, nemzeti letelepedési engedélyt vagy EK letelepedési engedélyt,

- a)* akinek a Magyar Köztársaság területén lakhatása és megélhetése biztosított,
- b)* aki az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottnak minősül, vagy egészségügyi ellátásának költségeit biztosítani tudja, és
- c)* akivel szemben az e törvényben meghatározott kizáró ok nem áll fenn.

(2) Nem kaphat ideiglenes letelepedési engedélyt, nemzeti letelepedési engedélyt vagy EK letelepedési engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár,

- a)* aki büntetett előéletű, és a büntetett előlethez fűződő joghátrányok alól még nem mentesült;
- b)* akinek a letelepedése veszélyezteti a Magyar Köztársaság nemzetbiztonságát;
- c)* aki kiutasítás vagy beutazási és tartózkodási tilalom, illetve beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll.

(3) Ha a letelepedett vagy bevándorolt harmadik országbeli állampolgárnak a Magyar Köztársaság területén harmadik országbeli állampolgár gyermeke született, a születés bejelentését követően a gyermek részére

- a) ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkező szülő esetén ideiglenes letelepedési engedélyt;
- b) bevándorlási engedéllyel, letelepedési engedéllyel, nemzeti letelepedési engedéllyel vagy EK letelepedési engedéllyel rendelkező szülő esetén nemzeti letelepedési engedélyt kell kiállítani.

Ideiglenes letelepedési engedély

34. § (1) Az Európai Unió tagállama által a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-ei 2003/109/EK irányelv alapján kiállított huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár ideiglenes letelepedési engedélyt kaphat, ha

- a) keresőtevékenység folytatása céljából, kivéve a szezonális munkavállalás esetét,
- b) tanulmányok folytatása vagy szakképzés céljából vagy
- c) egyéb, igazolt célból

kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott harmadik országbeli állampolgárral ideiglenes letelepedési engedélyt együtt kérelmező harmadik országbeli családtag, valamint az ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár családtagja ideiglenes letelepedési engedélyt kaphat, amennyiben a családi kapcsolat az Európai Unió huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedélyt kiállító tagállamában már fennállt.

(3) Az ideiglenes letelepedési engedély érvényességi ideje legfeljebb öt év, amely alkalmanként legfeljebb öt évvel meghosszabbítható.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott családtag ideiglenes letelepedési engedélyének érvényessége megegyezik a harmadik országbeli állampolgár ideiglenes letelepedési engedélyének érvényességével.

(5) Az ideiglenes letelepedési engedély visszavonható, ha a harmadik országbeli állampolgár a 33. § (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott feltételeknek nem felel meg.

(6) Az ideiglenes letelepedési engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgárt kiutasították, vagy vele szemben beutazási és tartózkodási tilalmat rendeltek el.

(7) A harmadik országbeli állampolgár családtagja részére a (2) bekezdés alapján kiállított ideiglenes letelepedési engedélyt vissza kell vonni, ha

- a) a harmadik országbeli állampolgár ideiglenes letelepedési engedélyét visszavonták;
- b) a családi kapcsolat megszűnt, kivéve, ha a harmadik országbeli állampolgár halálát követően a családtag a 33. § (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételeket teljesíti.

(8) Az idegenrendészeti hatóság az ideiglenes letelepedési engedély kiállításáról, illetve visszavonásáról - a visszavonás okának megjelölésével - értesíti az Európai Unió azon tagállamát, amely a harmadik országbeli állampolgár számára a huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedélyt kiállította.

Nemzeti letelepedési engedély

35. § (1) A Magyar Köztársaságban történő letelepedés céljából nemzeti letelepedési engedélyt - a (4) bekezdésben foglalt kivétellel - az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki tartózkodási engedéllyel vagy ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkezik, és

a) a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően legalább három éven át jogszerűen és megszakítás nélkül a Magyar Köztársaság területén tartózkodott;

b) a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően legalább egy éve - a házastárs kivételével - családtagként vagy eltartott felmenőként családi életközösségben él bevándorolt, letelepedett, illetve menekültként elismert harmadik országbeli állampolgárral;

c) bevándorolt, letelepedett, illetve menekültként elismert harmadik országbeli állampolgár házastársa, feltéve, hogy a házasságot már a kérelem benyújtását megelőzően legalább két éve megkötötték;

d) magyar állampolgár volt, de állampolgársága megszűnt, illetve akinek felmenője magyar állampolgár vagy magyar állampolgár volt.

(2) Nem minősül a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodás megszakításának a Magyar Köztársaság területének alkalmanként négy hónapnál rövidebb időre történő elhagyása, amennyiben a külföldi tartózkodások összidőtartama a kérelem benyújtását megelőző három év alatt nem haladja meg a kétszázhetven napot.

(3) Az idegenrendészeti hatóság a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodás (2) bekezdésben meghatározottnál hosszabb megszakítása esetén is engedélyezheti a harmadik országbeli állampolgár letelepedését,

amennyiben a tartózkodás megszakítására méltányolható okból - különösen külföldi gyógykezelés, illetve a harmadik országbeli állampolgár keresőtevékenységével összefüggő külföldi kiküldetések miatt - került sor.

(4) A menekültügyi hatóság által menekültként elismert harmadik országbeli állampolgár a nemzeti letelepedési engedélyt tartózkodási vízum vagy tartózkodási engedély hiányában is kérelmezheti.

36. § (1) Különös méltánylást érdemlő körülmény esetén a harmadik országbeli állampolgár az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter döntése alapján a 33. § (1) bekezdésben és a 35. § (1) bekezdésben foglalt feltételek hiányában is kaphat nemzeti letelepedési engedélyt.

(2) Az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter az (1) bekezdés szerinti eljárása során a kérelmező egyéni körülményeit, családi kapcsolatait és egészségügyi állapotát értékeli különös méltánylást érdemlő körülményként, valamint figyelembe veszi a Magyar Köztársaság közérdekét.

(3) Az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter határozata ellen jogorvoslatnak nincs helye.

37. § (1) A letelepedési, nemzeti letelepedési vagy a bevándorlási engedélyt az idegenrendészeti hatóság visszavonhatja, ha

a) az engedélyezés alapjául szolgáló feltételek olyan jelentősen megváltoztak, hogy ez az engedély kiadását már kizárná, feltéve, hogy az engedély kiadásától számítva öt év még nem telt el;

b) családi kapcsolatra tekintettel kiadott engedély esetén a házasság az engedély kézhezvételétől számított három éven belül nem a házastárs halála miatt szűnt meg, vagy a harmadik országbeli állampolgár szülői felügyeleti joga megszűnt, kivéve, ha a harmadik országbeli állampolgár már négy éve letelepedettként vagy bevándoroltként a Magyar Köztársaság területén tartózkodik;

c) a harmadik országbeli állampolgár a Magyar Köztársaság területét hat hónapnál hosszabb ideig elhagyta.

(2) Az idegenrendészeti hatóság az engedélyt visszavonja, ha

a) az engedély megszerzése érdekében a harmadik országbeli állampolgár az idegenrendészeti hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt;

b) a kiskorú harmadik országbeli állampolgár esetében a szülői felügyelet jogát gyakorló harmadik országbeli állampolgár szülő a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodásra jogosító engedélyt az idegenrendészeti hatóság visszavonta, és a kiskorú további tartózkodásának feltételei a szülői felügyeletet gyakorló másik szülőnél a Magyar Köztársaság területén nem biztosítottak;

c) a harmadik országbeli állampolgár családi kapcsolatra tekintettel kiadott engedélye esetén magyar állampolgár házastársa a Magyar Köztársaság területét a külföldi letelepedés szándékával elhagyta, vagy a harmadik országbeli házastárs Magyar Köztársaság területén történő jogszerű tartózkodása megszűnt;

d) a harmadik országbeli állampolgárt kiutasították, vagy vele szemben beutazási és tartózkodási tilalmat rendeltek el.

EK letelepedési engedély

38. § (1) A Magyar Köztársaság területén történő huzamos tartózkodás céljából EK letelepedési engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kap, aki a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően legalább öt éven át jogszerűen és megszakítás nélkül a Magyar Köztársaság területén tartózkodott.

(2) Nem kaphat EK letelepedési engedélyt:

a) felsőfokú tanulmányok folytatása, illetve szakképzés céljából a Magyar Köztársaság területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár;

b) a szezonális munkavállalás céljából vagy önkéntesként a Magyar Köztársaság területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár;

c) a diplomáciai vagy egyéb személyes mentesség alapján a Magyar Köztársaság területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár;

d) az a harmadik országbeli állampolgár, aki a menekültügyi hatóságtól menekültkénti elismerését kérte, vagy a menekültügyi hatóságtól ideiglenes vagy kiegészítő védelmet kért;

e) a befogadott.

(3) A harmadik országbeli állampolgár (2) bekezdés *b)*-*c)* pontja szerinti korábbi jogszerű tartózkodásának időtartama az (1) bekezdésben meghatározott időtartamba nem számít bele.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott időtartamba a (2) bekezdés *a)* pontja szerinti korábbi jogszerű tartózkodás időtartamának fele számít bele.

(5) Az az időtartam, amely során a harmadik országbeli állampolgár menekültként elismert, illetve ideiglenes vagy kiegészítő védelemben részesített személyként tartózkodott a Magyar Köztársaság területén, az (1) bekezdésben meghatározott időtartamba beleszámít.

(6) Nem minősül a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodás megszakításának az ország alkalmanként hat hónagnál rövidebb időre történő elhagyása, amennyiben a külföldi tartózkodások összidőtartama öt év alatt nem haladja meg a háromszáz napot.

(7) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár az Európai Unió más tagállamában kiállított huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezik, az idegenrendészeti hatóság az EK letelepedési engedély kiadásáról az érintett tagállamot értesíti.

39. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az EK letelepedési engedélyt visszavonja, ha

a) a harmadik országbeli állampolgár az Európai Unió tagállamainak területét tizenkét hónagnál hosszabb ideig elhagyta;

b) a harmadik országbeli állampolgár az Európai Unió másik tagállamában szerez huzamos tartózkodói jogállást;

c) a harmadik országbeli állampolgár hat évet meghaladóan nem tartózkodik a Magyar Köztársaság területén;

d) az engedély megszerzése érdekében a harmadik országbeli állampolgár az idegenrendészeti hatósággal hamis adatot, valótlan tényről közölt;

e) a harmadik országbeli állampolgárt kiutasították, vagy vele szemben beutazási és tartózkodási tilalmat rendeltek el.

(2) Az a harmadik országbeli állampolgár, akinek EK letelepedési engedélyt az idegenrendészeti hatóság az (1) bekezdés a)-c) pontjai alapján vont vissza, ismételt kérelmezés esetén a 38. § (1) bekezdésében foglalt feltétel vizsgálata nélkül EK letelepedési engedélyt kap.

V. Fejezet

A harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó rendészeti szabályok

A beléptetés megtagadása és a visszairányítás

40. § (1) A határforgalmat ellenőrző hatóság a három hónapot meg nem haladó időtartamú tartózkodás céljából beutazni kívánó harmadik országbeli állampolgár államhatáron történő beléptetését a Schengeni határ-ellenőrzési kódex rendelkezései alapján megtagadja, és - érdekeinek figyelembevételével - visszairányítja

a) annak az országnak a területére, ahonnan érkezett;

b) annak az országnak a területére, amely a harmadik országbeli állampolgárt visszafogadni köteles;

c) annak az országnak a területére, ahol a harmadik országbeli állampolgár szokásos tartózkodási helye van;

d) bármely más államba, ahova a harmadik országbeli állampolgár beutazhat.

(2) Ha a beléptetés megtagadására azért került sor, mert a harmadik országbeli állampolgár beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt áll, az e törvény alapján kiadott vízum érvénytelen.

(3) A beléptetés megtagadásával szemben fellebbezésnek nincs helye.

41. § (1) A visszairányítás végrehajtásának biztosítása érdekében a harmadik országbeli állampolgár köteles

a) legfeljebb nyolc óráig a tovább- vagy visszainduló járművön tartózkodni,

b) legfeljebb hetvenkét óráig a határterület, vagy - amennyiben légi úton érkezett - legfeljebb nyolc napig a repülőtér meghatározott helyén tartózkodni, illetve

c) a visszaszállításra köteles szállító vállalat egy másik induló járatára átszállni.

(2) Ha a visszairányítás az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott időtartamon belül nem hajtható végre, a harmadik országbeli állampolgár beléptetését követően kiutasítása érdekében intézkedni kell. Amennyiben a kiutasításra nem a 43. § (1) bekezdés vagy (2) bekezdés f) pontja alapján kerül sor, a harmadik országbeli állampolgárral szemben nem lehet beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelni.

Kötelezés a Magyar Köztársaság területének elhagyására

42. § (1) Amennyiben az idegenrendészeti hatóság megállapítja, hogy a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodásra a továbbiakban már nem jogosult, a tartózkodásra jogosító okmányát visszavonó határozatában a harmadik országbeli állampolgárt a Magyar Köztársaság területének elhagyására kötelezi.

(2) A kötelezettség teljesítésére legfeljebb harminc napos határidőt kell biztosítani.

(3) A Magyar Köztársaság területének elhagyására történő kötelezés ellen külön jogorvoslatnak nincs helye.

(4) Az (1)-(3) bekezdésekben meghatározott rendelkezések nem alkalmazhatók, ha

- a) a tartózkodási jogosultság megszűnésének oka az, hogy a harmadik országbeli állampolgár kiutasítás, beutazási és tartózkodási tilalom, illetve beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;
- b) a harmadik országbeli állampolgár az ország területének önkéntes elhagyását kifejezetten megtagadja.

Az idegenrendészeti kiutasítás és a beutazási és tartózkodási tilalom

43. § (1) Az idegenrendészeti hatóság idegenrendészeti kiutasítást és beutazási és tartózkodási tilalmat, illetve ismeretlen helyen vagy külföldön tartózkodó harmadik országbeli állampolgár esetén önálló beutazási és tartózkodási tilalmat rendel el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben,

a) akinek a beutazására és tartózkodására vonatkozó tilalom érvényesítésére a Magyar Köztársaság nemzetközi jogi kötelezettséget vállalt, vagy

b) akinek a beutazására és tartózkodására vonatkozó tilalom érvényesítéséről az Európai Unió Tanácsa döntött.

(2) Az idegenrendészeti hatóság idegenrendészeti kiutasítást és beutazási és tartózkodási tilalmat, illetve ismeretlen helyen vagy külföldön tartózkodó harmadik országbeli állampolgár esetén önálló beutazási és tartózkodási tilalmat rendelhet el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben,

a) aki jogellenesen lépte át a Magyar Köztársaság államhatárát, vagy azt megkísérelte;

b) aki az e törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti;

c) aki a Magyar Köztársaság területének elhagyására vonatkozó kötelezettségének az előírt határidőn belül nem tett eleget;

d) aki az előírt munkavállalási engedély vagy az e törvényben előírt engedély nélkül folytatott keresőtevékenységet;

e) aki a magyar állam által számára megtérítési kötelezettséggel megelőlegezett költséget nem térítette vissza;

f) akinek a beutazása és a tartózkodása a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot vagy a közrendet sérti vagy veszélyeztet;

g) akinek a beutazása és tartózkodása a közegészséget sérti vagy veszélyeztet;

h) akit nemzetközi szerződés alapján kiutasítás mellőzésével adtak vissza más állam hatóságának;

i) aki a kiszabott helyszíni bírságot vagy szabálysértési bírságot az előírt határidőig nem fizette meg, illetve annak behajtására nincs lehetőség vagy sikertelen volt.

44. § (1) Az önállóan elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát az elrendelő idegenrendészeti hatóság határozza meg. A beutazási és tartózkodási tilalom legfeljebb három évre rendelhető el, amely alkalmanként legfeljebb további három évvel meghosszabbítható. A beutazási és tartózkodási tilalmat haladéktalanul törölni kell, ha az elrendelésének oka megszűnt.

(2) Az önállóan elrendelt beutazási és tartózkodási tilommal szemben fellebbezésnek nincs helye.

45. § (1) Az idegenrendészeti kiutasítást elrendelő határozat meghozatala előtt az idegenrendészeti hatóság a következő szempontokat mérlegeli:

a) a nemzetbiztonságra, a közbiztonságra, a közrendre vagy a közegészségre jelentett veszély, tekintettel az elkövetett cselekmény súlyosságára és típusára;

b) a tartózkodás időtartama;

c) a harmadik országbeli állampolgár kora, családi körülményei, kiutasításának lehetséges következményei a családtagjaira nézve;

d) a harmadik országbeli állampolgár kötődése a Magyar Köztársasághoz, illetve származási országához fűződő kapcsolatainak hiánya.

(2) Az a harmadik országbeli állampolgár, aki

a) bevándoroltként vagy letelepedettként tartózkodik a Magyar Köztársaság területén,

b) bevándorolt vagy letelepedett harmadik országbeli állampolgárral házassági vagy családi életközösségben él, és tartózkodási engedéllyel rendelkezik, csak akkor utasítható ki, ha további tartózkodása a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot vagy a közrendet súlyosan sérti.

(3) A (2) bekezdésben foglaltakat kérelmének jogerős elbírálásáig a menekültügyi hatóságtól menekültkénti elismerését kérő, a menekültként elismert, illetve ideiglenes vagy kiegészítő védelemben részesített harmadik országbeli állampolgár külön jogszabályban meghatározott közvetlen családtagja esetében is alkalmazni kell.

(4) Az emberkereskedelem áldozatává vált harmadik országbeli állampolgár a számára biztosított gondolkodási idő alatt csak akkor lehet kiutasítani, ha a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodása a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot vagy a közrendet sérti.

(5) Kísérő nélküli kiskorú csak akkor utasítható ki, ha a származási államában vagy más befogadó államban a család egyesítése, illetve az állami vagy egyéb intézményi gondoskodás megfelelően biztosított.

(6) Az idegenrendészeti hatóság a 43. § (2) bekezdés *a)*, *b)* és *d)* pontjában meghatározott okból történő idegenrendészeti kiutasítástól eltekinthet, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár vállalja a Magyar Köztársaság területének önkéntes elhagyását. Az idegenrendészeti hatóság - a 42. § (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - meghatározza az önkéntes távozásra nyitva álló határidőt, amely ellen jogorvoslatnak nincs helye.

(7) Idegenrendészeti kiutasítás, valamint önálló beutazási és tartózkodási tilalom nem alkalmazható olyan bűncselekmény elkövetése miatt, amelynek elbírálása során az eljáró bíróság önállóan, főbüntetés kiszabása nélkül, illetve mellékbüntetésként nem rendelt el kiutasítást a harmadik országbeli állampolgárral szemben.

46. § (1) A kiutasítást elrendelő határozatnak tartalmaznia kell:

- a)* a 45. § alapján mérlegelt szempontokat,
- b)* a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát,
- c)* annak az államnak a megnevezését, ahová a kiutasítás végrehajtása történik,
- d)* az ország elhagyására előírt kötelezettség teljesítésének határnapját,
- e)* a határátlépés helyét,
- f)* az arcképmás készítésének, valamint az ujjnyomat rögzítésének tūrésére vonatkozó kötelezettség előírását.

(2) A kiutasítást elrendelő határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a határozat bírói felülvizsgálatát annak közlésétől számított nyolc napon belül lehet kérni. A bíróság a keresetet a keresetlevél beérkezésétől számított tizenöt napon belül bírálja el.

(3) A bíróság a határozatot megváltoztathatja. A bíróság határozata ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

47. § (1) Az idegenrendészeti kiutasítással együtt - ha e törvény másként nem rendelkezik - beutazási és tartózkodási tilalmat kell elrendelni, amely egy évnél rövidebb és tíz évnél hosszabb nem lehet.

(2) A kiutasítás miatt elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát a kiutasítás végrehajtásának napjától kell számítani.

(3) A beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgár csak az elrendelő hatóság külön engedélyével utazhat be a Magyar Köztársaság területére.

48. § (1) A kiutasítást elsősorban visszafogadási egyezmény rendelkezései alapján kell végrehajtani.

(2) A kiutasítás végrehajtásának biztosítása érdekében az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár úti okmányát elveheti, amellyel szemben külön jogorvoslatnak nincs helye.

(3) A kiutasítás végrehajtását a kiutasítás feltételeinek biztosításáig, így különösen az úti okmány, vízum, menetjegy beszerzéséig fel lehet függeszteni. A felfüggesztést elrendelő végzés ellen nincs helye jogorvoslatnak.

A bíróság által elrendelt kiutasítás végrehajtása

49. § (1) A bíróság által elrendelt kiutasítást az idegenrendészeti hatóság hajtja végre.

(2) A jogerős kiutasítás végrehajtása érdekében a bíróság, illetve a büntetés-végrehajtási intézet haladéktalanul értesíti az idegenrendészeti hatóságot.

(3) Az idegenrendészeti hatóság a (2) bekezdésben meghatározott értesítés alapján rendeli el a kiutasítás végrehajtását.

A kiutasítás költségeinek viselése

50. § (1) A kiutasítás végrehajtásának költségeit a kiutasított vagy - a kiutasított rendelkezésére álló anyagi fedezet hiányában - a meghívó viseli.

(2) A kiutazás költségeinek biztosítása érdekében a harmadik országbeli állampolgár birtokában lévő menetjegyet vagy - ha az anyagi fedezet másként nem biztosítható - a menetjegy megvásárlásához, valamint az úti okmány beszerzéséhez szükséges pénzösszeget az eljáró hatóság lefoglalhatja, amely ellen jogorvoslatnak nincs helye.

(3) Ha a kiutazási kötelezettség azért nem teljesíthető, mert sem a kiutasított, sem a meghívó nem rendelkezik megfelelő anyagi fedezettel, a kiutaztatás költségét a kiutasítás végrehajtását elrendelő hatóság megelőlegezi.

(4) A (3) bekezdés szerint megelőlegezett kiutaztatás költségét köteles megtéríteni:

- a)* a kiutasított;
- b)* meghívás esetén a meghívó;
- c)* a munkáltató, ha a kiutasítást a 43. § (2) bekezdés *d)* pontja alapján rendelték el;
- d)* a kutatószervezet, ha a beutazásra kutatási célból került sor, és a kiutasítást a 43. § (2) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja alapján rendelték el.

(5) A kutatószervezet (4) bekezdés *d*) pont szerinti felelőssége a fogadási megállapodás megszűnését követő hat hónapig áll fenn.

A visszairányítás és a kiutasítás elrendelésére, illetve végrehajtására vonatkozó tilalom

51. § (1) A visszairányítás, illetve a kiutasítás nem rendelhető el és nem hajtható végre olyan ország területére, amely az érintett tekintetében nem minősül biztonságos származási vagy biztonságos harmadik országnak, így különösen, ahol a harmadik országbeli állampolgár faji, vallási, nemzeti hovatartozása, egy meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása vagy politikai véleménye miatt üldöztetés veszélyének lenne kitéve, továbbá olyan állam területére vagy olyan terület határára sem, ahol nyomós oknál fogva tartani lehet attól, hogy a visszairányított, illetve a kiutasított harmadik országbeli állampolgár halálbüntetésnek, kínzásnak, kegyetlen, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek lenne kitéve (non-refoulement).

(2) Ha a harmadik országbeli állampolgár menekültügyi eljárás alatt áll, a visszairányítás, illetve a kiutasítás csak a menekültügyi hatóság kérelmet elutasító jogerős és végrehajtható határozata alapján hajtható végre.

52. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a non-refoulement követelményét a visszairányítás, illetve a kiutasítás elrendelésével és végrehajtásával kapcsolatos eljárásában köteles vizsgálni.

(2) A bíróság által elrendelt kiutasítás végrehajtásának tilalmát a büntetés-végrehajtási bíró állapítja meg.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben a kiutasított közvetlenül kérelemmel fordulhat a büntetés-végrehajtási bíróhoz a kiutasítási akadály megállapítása érdekében. Ha a kiutasított a büntetés-végrehajtási bíróhoz címzett kérelmét az idegenrendészeti hatósághoz nyújtja be, azt - az idegenrendészeti hatóság véleményével kiegészítve - haladéktalanul meg kell küldeni a büntetés-végrehajtási bírónak.

(4) A büntetés-végrehajtási bíró eljárásának a kiutasítás végrehajtására halasztó hatálya van.

Arcképmás és ujjnyomat rögzítése

53. § (1) A többszöri eljárás megakadályozása, valamint a személyazonosság megállapítása céljából a Magyar Köztársaság területének elhagyására kötelező, az idegenrendészeti kiutasítást, a kijelölt helyen való tartózkodást, a beutazási és tartózkodási tilalmat, valamint idegenrendészeti őrizetet elrendelő, illetve a bírósági kiutasítást végrehajtó hatóság rögzíti a harmadik országbeli állampolgár arcképmását, valamint ujjnyomatát.

(2) A harmadik országbeli állampolgár az arcképmása, valamint az ujjnyomata rögzítését túrni köteles.

Az őrizet

54. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a kiutasítás végrehajtásának biztosítása érdekében idegenrendészeti őrizetbe veheti azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki

a) a hatóság elől elrejtőzött, vagy a kiutasítás végrehajtását más módon akadályozza;

b) a távozást megtagadja, vagy más alapos ok miatt feltehető, hogy a kiutasítás végrehajtását késlelteti vagy megghiúsítja;

c) a kötelező tartózkodásra kijelölt helyen az előírt magatartási szabályokat súlyosan vagy ismételten megsértette;

d) a számára előírt megjelenési kötelezettségét felszólításra sem teljesítette, és ezzel akadályozza az idegenrendészeti eljárás lefolytatását;

e) szándékos bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott szabadságvesztés-büntetésből szabadult.

(2) Az idegenrendészeti őrizetet határozattal kell elrendelni és azt a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani.

(3) Az idegenrendészeti őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el, amelyet az őrizet helye szerint illetékes helyi bíróság a harmadik országbeli állampolgár kiutazásáig, alkalmanként legfeljebb harminc nappal, meghosszabbíthat.

(4) Az idegenrendészeti őrizetet meg kell szüntetni, ha

a) a kiutasítás végrehajtásának feltételei biztosítottak;

b) nyilvánvalóvá válik, hogy a kiutasítást nem lehet végrehajtani;

c) az őrizet elrendelésétől számítva hat hónap eltelt.

(5) A (4) bekezdés *c)* pontjának alkalmazásában az őrizet időtartamába a kiutasítást előkészítő őrizet időtartama is beleszámítandó.

(6) Az idegenrendészeti őrizet (4) bekezdés *b)* és *c)* pontja alapján történő megszüntetése esetén az őrizetet elrendelő idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár számára kötelező tartózkodási helyet jelöl ki.

55. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az idegenrendészeti eljárás lefolytatása érdekében kiutasítást előkészítő őrizetbe veheti azt a harmadik országbeli állampolgárt, akinek személyazonossága vagy tartózkodásának jogszerűsége nem tisztázott.

(2) A kiutasítást előkészítő őrizet határozattal kell elrendelni, és azt a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani.

(3) A kiutasítást előkészítő őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el, amelyet az őrizet helye szerint illetékes helyi bíróság a harmadik országbeli állampolgár személyazonosságának vagy tartózkodása jogszerűségének tisztázásáig, de legfeljebb harminc napig meghosszabbíthat.

56. § (1) Kiskorú harmadik országbeli állampolgárral szemben idegenrendészeti vagy kiutasítást előkészítő őrizet (a továbbiakban együtt: őrizet) nem rendelhető el.

(2) Az őrizetet azonnal meg kell szüntetni, ha elrendelésének oka megszűnt.

A kifogás

57. § (1) A harmadik országbeli állampolgár az őrizet elrendelésére irányuló eljárás felfüggesztését nem kérheti.

(2) Az őrizetet elrendelő határozat ellen az őrizetbe vett harmadik országbeli állampolgár - jogorvoslatként, törvénysértésre hivatkozással - az őrizet elrendelésétől számított hetvenkét órán belül kifogással élhet.

(3) Az őrizetbe vett harmadik országbeli állampolgár kifogással élhet, amennyiben az idegenrendészeti hatóság a 60-61. §-ban meghatározott kötelezettségét elmulasztotta.

(4) A kifogást az őrizet végrehajtásának helye szerint illetékes helyi bíróság bírálja el.

(5) A bíróság döntése alapján

a) a törvénysértő őrizetet azonnal meg kell szüntetni;

b) az elmulasztott intézkedést pótolni kell, illetve a jogsértő állapotot meg kell szüntetni.

(6) A bíróság

a) a (2) bekezdés szerinti kifogást haladéktalanul, de legkésőbb az őrizet hetvenkét órán túli meghosszabbításával egyidejűleg,

b) a (3) bekezdés szerinti kifogást nyolc napon belül bírálja el.

Az őrizet bírósági meghosszabbítása

58. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az őrizet hetvenkét órán túli meghosszabbítását az elrendeléstől számított huszonnégy órán belül indítványozhatja a helyi bíróságnál.

(2) A bíróság az idegenrendészeti őrizetet alkalmanként legfeljebb harminc nappal hosszabbíthatja meg. Az idegenrendészeti őrizet további harminc nappal történő meghosszabbítását az idegenrendészeti hatóság indítványozhatja a bíróságnál úgy, hogy az indítvány a meghosszabbítás esedékességének napját megelőző nyolc munkanapon belül a bírósághoz megérkezzen.

(3) Az idegenrendészeti hatóság az indítványát megindokolja.

A bírósági eljárás közös szabályai

59. § (1) A bíróság a kifogás elbírálásával, valamint az őrizet meghosszabbításával kapcsolatos eljárásában egyesbíróként jár el, és végzéssel határoz.

(2) Ha a bíróság a kifogást vagy az indítványt elutasította, ugyanazon alapon újabb kifogás vagy indítvány előterjesztésének nincs helye.

(3) A bírósági eljárás során a harmadik országbeli állampolgárt csak jogi képviselő képviselheti.

(4) A bíróság a harmadik országbeli állampolgár számára ügygondnokot rendel ki, ha a harmadik országbeli állampolgár a magyar nyelvet nem ismeri és képviseléről meghatalmazott útján nem tud gondoskodni.

(5) Az őrizet hetvenkét órán túli bírói meghosszabbításakor minden esetben, a kifogással és az őrizet további meghosszabbításával kapcsolatos eljárásban az őrizetbe vett kérelmére személyes meghallgatást kell tartani.

(6) A meghallgatást az őrizet helyén és a harmadik országbeli állampolgár jogi képviselője távollétében is meg lehet tartani.

(7) A meghallgatást a bíróság mellőzheti, ha a harmadik országbeli állampolgár a megjelenésre fekvőbeteg-gyógyintézetben történő ápolása miatt képtelen, illetve ha a kifogás vagy az indítvány nem a jogosulttól származik.

(8) A meghallgatáson a harmadik országbeli állampolgár, illetve az idegenrendészeti hatóság a bizonyítékait írásban előterjesztheti vagy szóban előadhatja. A jelenlevőknek módot kell adni arra, hogy a bizonyítékokat megismerjék. Ha a harmadik országbeli állampolgár vagy az indítványozó idegenrendészeti hatóság képviselője nem jelent meg, de az észrevételét írásban benyújtotta, azt a bíróság ismerteti.

(9) A bíróság határozatát az érintett harmadik országbeli állampolgárral és az idegenrendészeti hatósággal kell közölni. Ha a harmadik országbeli állampolgárnak meghatalmazott jogi képviselője van, vagy számára ügygondnokot jelöltek ki, a határozatot vele is közölni kell. A határozatot kihirdetés útján kell közölni, és azt az írásba foglalást követően nyomban kézbesíteni is kell.

(10) A bíróság határozata ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

(11) A bírósági eljárás tárgyi költségmentes.

Az őrizet végrehajtása

60. § (1) Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgárt jogairól és kötelezettségeiről anyanyelvén vagy az általa ismert más nyelven tájékoztatni kell.

(2) Az őrizetet elrendelő hatóság a harmadik országbeli állampolgár kérelmére, vagy ha kétoldalú konzuli egyezmény ezt kötelezővé teszi, az idegenrendészeti őrizetbe vételről vagy a kijelölt helyen való tartózkodás kötelezettségéről, illetve az őrizet időtartamának meghosszabbításáról köteles a külpolitikáért felelős miniszter útján, késelem nélkül értesíteni a harmadik országbeli állampolgár magyarországi konzuli vagy diplomáciai képviseletét ellátó szervet. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár konzuli képviselete nem biztosított, az értesítést a külpolitikáért felelős miniszternek kell továbbítani.

(3) Az őrizetbe vételt elrendelő hatóságnak ideiglenes intézkedésként haladéktalanul gondoskodnia kell az őrizetbe vett harmadik országbeli állampolgár felügyelet nélkül maradt vagy eltartott családtagja elhelyezéséről, illetve őrizetlenül hagyott értéktárgyainak biztonságba helyezéséről.

61. § (1) Az őrizetet az idegenrendészeti hatóság az erre a célra kijelölt helyen fogatosítja.

(2) Az őrizet végrehajtása során a férfiakat a nőktől el kell különíteni.

(3) Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgár jogosult:

a) elhelyezésre, étellemezésre, saját ruházat viselésére - szükség esetén az évszaknak megfelelő ruházatra -, valamint - a külön jogszabályban meghatározott - egészségügyi ellátásra;

b) képviselőjével, illetve a konzuli képviselete tagjával ellenőrzés nélküli, valamint hozzátartozójával ellenőrzés melletti kapcsolattartásra;

c) a külön jogszabályban meghatározottak szerint csomag átvételére és küldésére, levelezés folytatására és látogató fogadására;

d) az étellemezésének saját költségén történő kiegészítésére;

e) vallásának gyakorlására;

f) a rendelkezésre álló közművelődési lehetőségek igénybevételére;

g) kifogás, kérés, panasz, közérdekű bejelentés megtételére;

h) napi legalább egy óra időtartamú szabad levegőn tartózkodásra.

(4) Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgár köteles:

a) az őrizet végrehajtására szolgáló létesítmény rendjét megtartani, az ezzel összefüggő utasításoknak eleget tenni;

b) olyan magatartást tanúsítani, amely a többi őrizetben lévő személy jogait nem sérti, nyugalmát nem zavarja;

c) az általa használt helyiségek tisztán tartásában díjazás nélkül közreműködni;

d) a személyét érintő vizsgálatoknak magát alávetni, a ruházat átvizsgálását és a birtokban nem tartható személyes tárgyak elvételét tűrni.

A kijelölt helyen való tartózkodás elrendelése

62. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár kijelölt helyen való tartózkodását rendelheti el, ha

a) a harmadik országbeli állampolgár visszairányítását vagy kiutasítását a Magyar Köztársaság nemzetközi egyezményben vállalt kötelezettsége miatt nem lehet elrendelni, illetve végrehajtani;

b) kiskorú, és vele szemben őrizet elrendelésének lenne helye;

c) vele szemben őrizet elrendelésének lenne helye, és vele együtt a Magyar Köztársaság területén tartózkodó kiskorú gyermeke az őrizet elrendelése esetén felügyelet nélkül maradna;

d) az őrizet határideje letelt, de az őrizet elrendelésére alapul szolgáló ok továbbra is fennáll;

e) a harmadik országbeli állampolgár humanitárius célú tartózkodási engedéllyel rendelkezik;
f) a harmadik országbeli állampolgár kiutasítás hatálya alatt áll, és a megélhetéséhez szükséges anyagi és lakhatási feltételekkel nem rendelkezik.

(2) A határozat rendelkező részében meg kell határozni:

a) a kötelező tartózkodás helyét;
b) a tartózkodás magatartási szabályait;
c) ha a tartózkodási hely nem közösségi szállás vagy befogadó állomás, a hatóság előtti időszakonkénti megjelenésre való kötelezést.

(3) A kötelező tartózkodási helyet közösségi szálláson vagy befogadó állomáson lehet kijelölni, ha a harmadik országbeli állampolgár magát eltartani nem képes, megfelelő lakással, anyagi fedezettel vagy jövedelemmel, eltartásra köteles meghívóval, eltartásra kötelezhető hozzátartozóval nem rendelkezik.

(4) A közösségi szálláson vagy befogadó állomáson történő tartózkodással összefüggésben felmerülő költségeket - a humanitárius célú tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár kivételével - a harmadik országbeli állampolgár viseli.

(5) A kijelölt helyen történő tartózkodás elrendelésére irányuló eljárás felfüggesztését a harmadik országbeli állampolgár nem kérheti. Az elrendelő határozat ellen méltányossági eljárásnak nincs helye.

(6) A kijelölt helyen történő tartózkodást elrendelő határozat ellen a harmadik országbeli állampolgár - jogorvoslatként, törvénysértésre hivatkozással - kifogással élhet. A kifogásra az 57. § és az 59. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(7) A kifogást a bíróság nyolc napon belül bírálja el.

63. § (1) Ha a közösségi szálláson vagy befogadó állomáson történő kötelező tartózkodás elrendelésétől tizennyolc hónap eltelt, de az elrendelés alapjául szolgáló körülmény a harmadik országbeli állampolgárnak fel nem róható okból továbbra is fennáll, a harmadik országbeli állampolgár számára más tartózkodási helyet kell kijelölni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár kérelmére - kivételesen, humanitárius okból - engedélyezheti a közösségi szálláson vagy befogadó állomáson való további tartózkodást.

64. § Az a harmadik országbeli állampolgár, akinek kijelölt helyen való tartózkodását az idegenrendészeti hatóság elrendelte, az elrendelő idegenrendészeti hatóság hozzájárulásával - érvényes munkavállalási engedéllyel - jogosult arra, hogy keresőtevékenységet folytasson.

A kitoloncolás

65. § (1) A visszairányítást, illetve a kiutasítást elrendelő bírósági vagy idegenrendészeti hatósági határozatot hatósági kísérettel (a továbbiakban: kitoloncolás) kell végrehajtani, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) szándékosan elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés büntetésből szabadult;
b) idegenrendészeti őrizet alatt áll;
c) kiutazásának ellenőrzése a nemzetbiztonság, nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség érvényesítése, illetve a közbiztonság vagy a közrend védelme érdekében szükséges.

(2) A kitoloncolásról az idegenrendészeti kiutasítást, illetve a bírói kiutasítás végrehajtását elrendelő határozatban kell rendelkezni, egyéb esetben külön határozattal kell elrendelni.

(3) Más schengeni állam illetékes hatósága által hozott kitoloncolási határozat alapján az idegenrendészeti hatóság a Magyar Köztársaság területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt kitoloncolhatja, amennyiben kitoloncolását

a) a nemzetbiztonság vagy a közbiztonság súlyos és tényleges megsértése vagy veszélyeztetése,
b) a határozatot hozó állam törvénye alapján legalább egy évi szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetéséért kiszabott bírósági ítélet,
c) súlyos bűncselekmény elkövetésének gyanúja,
d) a külföldiek belépésére vagy tartózkodására vonatkozó jogszabályok súlyos megsértése miatt rendelték el.

(4) A kitoloncolással történő végrehajtás ellen a harmadik országbeli állampolgár végrehajtási kifogást terjeszthet elő.

(5) A kitoloncolással történő végrehajtás ellen a harmadik országbeli állampolgár méltányossági eljárást nem kezdeményezhet, a kitoloncolás végrehajtásának felfüggesztését nem kérheti.

(6) Az idegenrendészeti hatóság a légi úton történő kiutasítás céljából történő átszállítás eseteiben biztosított segítségnyújtásról szóló, 2003. november 25-i 2003/110/EK tanácsi irányelv rendelkezéseinek alkalmazására köteles állam által elrendelt kiutasítás végrehajtásában közreműködni.

- (7) A kitoloncolást félbe kell szakítani, ha
- a) a kitoloncolt célországba történő beutazása meghiúsult,
 - b) az a kitoloncolt sürgős orvosi beavatkozást igénylő állapot miatt nem hajtható végre,
 - c) a külön jogszabályban meghatározottak szerint a kitoloncolás végrehajtásának más állam (a továbbiakban: felkért állam) területén történő biztosítása esetén a légi átszállításhoz a felkért állam nem járult hozzá, vagy visszavonta hozzájárulását,
 - d) a kitoloncolt engedély nélkül lépett be a felkért állam területére az átszállítás folyamán.

Külföldre utazási tilalom

66. § (1) Az idegenrendészeti hatóság külföldre utazási tilalmat rendel el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben, akinek úti okmánya visszatartása érdekében a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság az idegenrendészeti hatóságot értesítette.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés alapján az idegenrendészeti hatóság külföldre utazási tilalmat elrendelő határozatában a harmadik országbeli állampolgár úti okmányát visszatartja.

(3) A határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.

(4) Az idegenrendészeti hatóság a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság külföldre utazási tilalom feloldása érdekében megküldött értesítése alapján a külföldre utazási tilalmat haladéktalanul törli, és a harmadik országbeli állampolgár visszatartott úti okmányát visszaadja.

A harmadik országbeli állampolgárok ellenőrzése

67. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az e törvényben meghatározott szabályok megtartását ellenőrizheti.

(2) A harmadik országbeli állampolgár az ellenőrzéskor felhívásra köteles úti okmányát, tartózkodásra jogosító engedélyét vagy más, személyazonosításra alkalmas igazolványát felmutatni és átadni.

(3) Az ellenőrzés során a harmadik országbeli állampolgárnál talált, más személy részére kiállított és jogtalanul birtokban tartott úti okmányt a hatóság lefoglalja, és - amennyiben nem indul büntetőeljárás - továbbítja az azt kiállító állam magyarországi külképviseletének, ennek hiányában a külpolitikáért felelős miniszter útján megküldi az azt kiállító szervnek.

(4) Azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki a magyarországi tartózkodás jogszerűségét vagy személyazonosságát hitelt érdemlően nem tudja igazolni, illetve az e törvényben foglalt szabályokat megsérti, az idegenrendészeti hatósághoz elő kell állítani.

(5) Ha az előállítás időtartama alatt a harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogcíme vagy a harmadik országbeli állampolgár személyazonossága nem állapítható meg, a harmadik országbeli állampolgárral szemben legfeljebb tizenkét óra időtartamra visszatartás intézkedést kell alkalmazni, amely ellen panasznak van helye.

A személykörözés elrendelése

68. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a körözését rendelheti el annak az ismeretlen helyen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárnak, aki

- a) e fejezetben meghatározott idegenrendészeti eljárás alatt áll;
 - b) az őrizetből megszökött vagy az idegenrendészeti eljárásban számára elrendelt kötelező tartózkodási helyet az előírt magatartási szabályok megszegésével elhagyta;
 - c) a jogerős kiutasítás végrehajtásának nem tett eleget.
- (2) A körözést vissza kell vonni, ha az elrendelésének oka megszűnt.

VI. Fejezet

Felelősségi szabályok

69. § (1) Harmadik országbeli állampolgárt légi vagy vízi úton, illetve menetrend szerint közlekedő járással közúton a Magyar Köztársaság területére, illetve területén át más célállamba szállító fuvarozónak a szállítást megelőzően meg kell bizonyosodnia arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e a beutazáshoz vagy átutazáshoz érvényes úti okmánnyal.

(2) A harmadik országbeli állampolgárt légi vagy vízi úton, illetve közúton vagy vasúton szállító fuvarozó köteles gondoskodni a haladéktalan visszaszállításról abba az országba, ahonnan harmadik országbeli állampolgár utasát hozta, vagy amely köteles őt befogadni, ha

a) az általa szállított utas Magyar Köztársaság területére történő beléptetését a törvényben meghatározott valamely feltétel hiánya miatt tagadták meg;

b) az általa szállított átutazó utast más célállamba történő beléptetésének megtagadása miatt a Magyar Köztársaság területére visszairányították; vagy

c) a más célállamba történő szállítást vállaló fuvarozó megtagadja az általa szállított utasnak a járműre történő felvételét.

(3) Ha a visszaszállítás azonnal nem hajtható végre, a visszaszállításig a harmadik országbeli állampolgár tartózkodásával összefüggésben felmerülő költségeket a fuvarozó viseli.

(4) Ha a fuvarozó vitatja a visszaszállítási, illetve költségviselési kötelezettsége fennállását, az idegenrendészeti hatóság a visszaszállítási kötelezettség teljesítésére és a költségviselésre határozattal kötelezi.

(5) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettségét nem teljesítő fuvarozót - külön jogszabályban meghatározott - közrendvédelmi bírsággal kell sújtani.

(6) A közrendvédelmi bírság megfizetésének kötelezettsége alól a fuvarozó akkor mentesül, ha bizonyítja, hogy az (1) bekezdésben foglalt ellenőrzési kötelezettségének a tőle elvárható gondossággal eleget tett.

70. § (1) A légifuvarozót a határforgalmat ellenőrző hatóság - külön jogszabályban meghatározott - közrendvédelmi bírsággal sújtja, amennyiben a légifuvarozó - a külön jogszabályban meghatározott kötelezettségét megszegve - nem szolgáltat adatot azokról az utasokról, akiket nem az Európai Unió valamely tagállamának vagy valamely schengeni állam területéről szállít a Magyar Köztársaság területére.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha a légifuvarozó hiányos adatokat vagy - az elvárható gondosság tanúsítása hiányában - valótlan adatot továbbít.

71. § (1) A munkáltató a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatását megelőzően köteles meggyőződni arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik az e törvény alapján keresőtevékenység folytatására jogosító engedéllyel.

(2) A munkáltató három munkanapon belül köteles bejelenteni az idegenrendészeti hatóságnak, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár az engedélyezett munkáját nem kezdi meg, illetve a munkavégzés a munkavállalási engedély érvényességi idején belül megszűnik.

(3) Az idegenrendészeti hatóság az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségét elmulasztó munkáltatót - külön jogszabályban meghatározott - közrendvédelmi bírsággal sújthatja.

72. § A meghívó a kötelezettsége elmulasztásával másnak okozott kárt köteles megtéríteni.

VII. Fejezet

Bejelentési kötelezettségek

A harmadik országbeli állampolgár szálláshelyének bejelentési kötelezettsége

73. § (1) A harmadik országbeli állampolgár a szálláshelyét köteles a következő adatok közlésével az idegenrendészeti hatóságnak bejelenteni:

a) a 94. §-ban meghatározott természetes személyazonosító adatok;

b) az úti okmány azonosító adatai;

c) a szálláshely címe;

d) a szálláshely igénybevételének kezdő és várható befejező időpontja;

e) a vízum vagy tartózkodási engedély száma és

f) a beutazás időpontja, helye.

(2) A kereskedelmi szálláshelyen vagy jogi személy által fenntartott egyéb szálláshelyen megszálló harmadik országbeli állampolgár (1) bekezdésben meghatározott adatairól a szállásadó az előírt formanyomtatvány szerinti nyilvántartást (vendégeknyvet) vezet.

A születés bejelentése

74. § Ha a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal, három hónapot meghaladó tartózkodásra jogosító vízummal, tartózkodási engedéllyel rendelkező, illetve a bevándorolt vagy letelepedett harmadik országbeli állampolgárnak a Magyar Köztársaság területén harmadik országbeli állampolgár gyermeke születik, ennek tényét köteles a következő adatok közlésével bejelenteni:

- a) a gyermek 94. §-ban meghatározott természetes személyazonosító adatai;
- b) a gyermek úti okmányának azonosító adatai;
- c) a gyermek szálláshelyének címe vagy lakcíme.

A harmadik országbeli állampolgár személyi okmányaival kapcsolatos bejelentési kötelezettségek és hatósági intézkedések

75. § (1) A harmadik országbeli állampolgár köteles úti okmányának, valamint tartózkodásra jogosító engedélyének elvesztését, eltulajdonítását vagy megsemmisülését az idegenrendészeti hatóságnál haladéktalanul bejelenteni. A bejelentésről az idegenrendészeti hatóság igazolást állít ki.

(2) Az elveszettnek hitt és az erről szóló bejelentés után megtalált úti okmányról az idegenrendészeti hatóságot haladéktalanul értesíteni kell.

(3) Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár úti okmányának, illetve tartózkodásra jogosító engedélyének körözését rendelheti el, ha az okmány holléte ismeretlen.

(4) Az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült vagy lejárt úti okmány helyett - ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik - a harmadik országbeli állampolgár köteles új úti okmányt beszerezni. A harmadik országbeli állampolgár az új úti okmány, valamint az (1) bekezdésben foglalt - a bejelentésről szóló - igazolás vagy a lejárt úti okmány birtokában hagyhatja el az ország területét.

(5) Az idegenrendészeti hatóságnak a külpolitikáért felelős miniszter útján gondoskodnia kell a talált úti okmányoknak a kiállítás helye szerint joghatósággal rendelkező állam külképviseletére történő eljuttatásáról.

VIII. Fejezet

A hontalan státusz megállapítása és a harmadik országbeli állampolgárok úti okmánnyal ellátása

Hontalanság megállapítására irányuló eljárás

76. § (1) A hontalanság megállapítására irányuló eljárás a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó kérelmező által az idegenrendészeti hatóságnál benyújtott kérelemre indul, amelyet a hontalankénti elismerését kérő (a továbbiakban: kérelmező) szóban vagy írásban terjeszthet elő.

(2) A szóban előterjesztett kérelmet az idegenrendészeti hatóság köteles jegyzőkönyvbe foglalni.

(3) A kérelem előterjesztésekor a kérelmezőt az idegenrendészeti hatóság tájékoztatja eljárási jogairól, kötelezettségeiről, a kötelezettség megszegésének jogkövetkezményeiről és a kijelölt szálláshelyről.

(4) A tájékoztatás tudomásulvételét jegyzőkönyvben kell rögzíteni.

77. § (1) A kérelmező az eljárásban személyesen vesz részt, meghallgatása kötelező.

(2) A kérelmező az eljárásban szóban és írásban használhatja az anyanyelvét vagy azt a nyelvet, amelyet megért.

(3) A kérelmezőnek lehetőséget kell biztosítani, hogy jogi segítséget vegyen igénybe.

78. § (1) A hontalanság megállapítására irányuló kérelmet határozattal el kell utasítani, amennyiben a kérelmező

- a) a 2002. évi II. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében New Yorkban, 1954. szeptember 28-án létrejött, a Hontalan Személyek Jogállásáról szóló Egyezmény 1. cikk 2. bekezdésének hatálya alá tartozik, vagy

- b) állampolgárságát szándékosan, a hontalan státusz megszerzésének céljából szüntette meg.

(2) Az idegenrendészeti hatóság az eljárást megszünteti, ha a kérelmező

- a) meghal;

- b) kérelmét írásban visszavonja;

- c) a személyes meghallgatáson ismételt írásbeli felhívásra nem jelenik meg, és távolmaradását kimenteni nem tudja;

- d) ismeretlen helyre távozott, és ezzel az eljárás lefolytatását megghiúsította.

79. § (1) A hontalanság megállapítására irányuló eljárás során a kérelmezőnek a hontalanságát igazolnia vagy valószínűsítene kell, különösen:

- a) a születési helye,
- b) a korábbi lakó- vagy tartózkodási helye, továbbá
- c) a családtagjai, illetve szülei állampolgársága

szerinti állam vonatkozásában.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárásban - kérelemre - az idegenrendészeti hatóság a magyar külképviseltek útján igazgatási segítséget nyújt.

80. § (1) A hontalanság megállapítására irányuló eljárás során hozott határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

(2) A határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetet a határozat közlésétől számított tizenöt napon belül az idegenrendészeti hatóságnál kell benyújtani. A hatóság a keresetet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.

(3) A keresetről a perben kizárólagos illetékességgel eljáró Fővárosi Bíróság - a keresetlevél beérkezésétől számított - kilencven napon belül dönt. A tárgyaláson a kérelmezőt személyesen is meg kell hallgatni. A személyes meghallgatás akkor elhárítható, ha a kérelmező a megadott lakcímről nem idézhető, illetve ismeretlen helyre távozott. A bíróság a határozatot megváltoztathatja.

(4) A hontalanság megállapítására irányuló eljárás tárgyi költségmentes.

81. § Az Egyesült Nemzetek Szervezete Menekültügyi Főbiztosságának képviselője a hontalanság megállapítására irányuló eljárásban, annak bármely szakaszában részt vehet. Ennek keretében

- a) jelen lehet a kérelmező meghallgatásán;
- b) a kérelmezőnek igazgatási segítséget nyújthat;
- c) betekinthez az eljárás irataiba, azokról másolatot készíthet;
- d) az idegenrendészeti hatóság megküldi részére a közigazgatási, illetve a bírósági határozatot.

A harmadik országbeli állampolgárok úti okmánnyal ellátása

82. § A Magyar Köztársaság külképviselete úti okmányt ad ki egyszeri utazásra annak a bevándorolt, illetve letelepedett harmadik országbeli állampolgárnak, akinek külföldön elveszett vagy megsemmisült úti okmánya külföldön nem vagy csak aránytalan nehézségek árán pótolható, és emiatt a Magyar Köztársaság területére történő visszatérésére nincs lehetőség.

83. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a bevándorolt, illetve a letelepedett harmadik országbeli állampolgárt - kérelmére, külföldre utazás céljából - a Magyar Köztársaság területére visszatérésre jogosító úti okmánnyal láthatja el, ha származási országa érvényes úti okmányával nem rendelkezik, és az rajta kívül álló okból nem pótolható.

(2) Az úti okmány a kiállításától számított egy évig érvényes.

84. § Az idegenrendészeti hatóság egyszeri utazásra jogosító úti okmányt adhat ki a harmadik országbeli állampolgár részére az állandó tartózkodási helye szerinti országba történő visszatéréséhez, ha elveszett vagy megsemmisült úti okmánya nem pótolható.

85. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a Magyar Köztársaság területén tartózkodó hontalant - kérelmére, külföldre utazás céljából - az érvényesség idején belül a Magyar Köztársaság területére történő visszatérésre jogosító úti okmánnyal látja el.

(2) Az úti okmány a kiállításától számított egy évig érvényes.

86. § Amennyiben az idegenrendészeti hatóság által kiadott úti okmánnyal rendelkező harmadik országbeli állampolgár vagy a Magyar Köztársaság területén élő hontalan úti okmányát a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a büntetőeljárás során elvette, vagy annak visszatartása érdekében az idegenrendészeti hatóságot értesítette, az idegenrendészeti hatóság az úti okmányt visszavonja.

IX. Fejezet

Az eljárás közös szabályai

87. § (1) A vízumkérelmet az eljáró hatóság a vízum kiadásával teljesíti, vagy határozattal utasítja el.

(2) A vízumeljárásban soron kívüli eljárásnak kiskorú kérelmező esetén akkor van helye, ha a beutazás igazolt célja a kiskorú gyógykezelése.

(3) A vízumeljírásban az eljáró hatóság meghallgathatja a korlátozottan cselekvőképes vagy a cselekvőképtelen kiskorú kérelmezőt is. A meghallgatás során törvényes képviselőjének, illetve a törvényes képviselő által adott meghatalmazással rendelkező, nagykorú cselekvőképes személynek is jelen kell lennie.

88. § (1) Az e törvényben szabályozott kérelemre indult eljárásokban kérelme előterjesztésekor az ügyfélnek az eljáró hatóság előtt személyesen meg kell jelennie. A személyes megjelenési kötelezettség teljesítésétől az eljáró hatóság eltekinthet, ha a kérelmező a megjelenésre egészségi állapota miatt képtelen.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárásokban - a vízumeljírás kivételével - a kérelem hiányosan történő benyújtása esetén a hiánypótlási felhívást az ügyfél részére az eljáró hatóság azonnal átadja.

(3) Azokban az eljárási cselekményekben, ahol az ügyfél személyes megjelenése kötelező, nincs helye elektronikus ügyintézésnek.

89. § (1) Az e törvényben szabályozott eljárásokban hozott döntéseket - a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltérésekkel - kézbesítés útján kell közölni.

(2) A jelen levő ügyfél előtt az anyanyelvén vagy az általa értett más idegen nyelven szóban is közölni kell

a) a határozatot;

b) a bíróságnak a határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló eljárásban hozott határozatát;

c) az őrizet törvényességének bírósági felülvizsgálata és meghosszabbítása tárgyában hozott bírósági határozatot.

(3) A közlés tényét és időpontját jegyzőkönyvbe kell foglalni, és azt az ügyféllel alá kell írni.

(4) Ha az ügyfél ismeretlen helyen tartózkodik - az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel - a határozat és a végzés közlése hirdetményi úton történik. Kézbesítési ügygondnok kirendelésének nincs helye.

(5) Az önálló beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő határozat rendelkező részét a külön jogszabályban meghatározott honlapon kell közzétenni.

90. § (1) Ha e törvény a határozattal szembeni fellebbezést kizárja, újrafelvételi eljárásnak és méltányossági eljárásnak sincs helye.

(2) Az e törvényben szabályozott eljárásokban a másodfokon eljáró hatóság által hozott elsőfokú végzésekkel szemben nincs helye fellebbezésnek.

91. § (1) A vízumeljírásban a fordítási és tolmácsolási költséget, továbbá a jeltolmácsolás költségét (a továbbiakban: az anyanyelv használatával kapcsolatos költség) a kérelmező viseli.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően az e törvényben szabályozott kérelemre indult eljárásokban a döntés közlésével felmerülő anyanyelv használatával kapcsolatos költségeket az eljáró hatóság viseli, az egyéb eljárási cselekmények elvégzésével felmerülő, az anyanyelv használatával kapcsolatos költséget a kérelmező viseli.

(3) Az e törvényben szabályozott hivatalból indult eljárásokban az anyanyelv használatával kapcsolatos költséget az eljáró hatóság viseli.

92. § Az e törvényben szabályozott hivatalból indult eljárás során - halaszthatatlan esetben - tolmácsot az eljáró hatóság kirendelő végzés hiányában is igénybe vehet a hatóság és a tolmács között létrejött szerződés alapján.

X. Fejezet

A harmadik országbeli állampolgárok adatainak kezelésére vonatkozó szabályok

93. § Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár e törvény alapján nyilvántartott személyes adatait személyazonosítás, az okmányok hitelességének ellenőrzése, a jogszerű tartózkodás időtartamának megállapítása, illetve a párhuzamos eljárások megakadályozása céljából a központi idegenrendészeti nyilvántartásban kezeli.

94. § A központi idegenrendészeti nyilvántartás az idegenrendészeti résznyilvántartások hatálya alá tartozó személyek következő természetes személyazonosító adatait (a továbbiakban: természetes személyazonosító adatok) tartalmazza:

a) családi és utónév (nevek);

b) születési családi és utónév (nevek);

c) előző családi és utónév (nevek);

d) születési hely és idő;

e) nem;

f) anyja születési családi és utóneve (utónevei);

g) állampolgárság (állampolgárságok) vagy hontalan státusz.

Idegenrendészeti résznyilvántartások

95. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a vízum iránti kérelem és a kiadott vízum, illetve vízumot helyettesítő engedély (a továbbiakban e §-ban együtt: vízum) alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a)* a természetes személyazonosító adatok;
- b)* az arcképmás;
- c)* az úti okmány azonosító adatai;
- d)* a beutazás célja és a tartózkodás tervezett időtartama;
- e)* a beutazásához és tartózkodásához szükséges feltételeket igazoló okiratokban szereplő adatok;
- f)* a vízum kiadása vagy meghosszabbítása iránti kérelem elutasításának, valamint a vízum visszavonásának ténye és azok indoka;
- g)* a kiadott (meghosszabbított) vízum száma, érvényességi ideje, valamint a területi érvényességére vonatkozó adat;
- h)* a be- és kiutazás ideje, a határátlépés helye;
- i)* a szálláshely címe.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság vízumkérelem elutasítása esetén annak időpontjától, a kiadott (meghosszabbított) vízum esetén annak érvényességi idejének lejártát, illetve visszavonását követő öt évig kezeli.

96. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási engedély iránti kérelem és a kiadott tartózkodási engedély alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a)* a természetes személyazonosító adatok;
- b)* az arcképmás;
- c)* az úti okmány azonosító adatai;
- d)* a tartózkodás célja és tervezett időtartama;
- e)* a beutazásához és tartózkodásához szükséges feltételeket igazoló okiratokban szereplő adatok;
- f)* a tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása iránti kérelem elutasításának, valamint a tartózkodási engedély visszavonásának ténye, azok indoka;
- g)* a kiadott (meghosszabbított) tartózkodási engedély száma, sorozatszama, érvényességi ideje;
- h)* az első beutazás és az utolsó kiutazás időpontja;
- i)* a szálláshely címe.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási engedély iránti kérelem elutasítása esetén annak időpontjától, a kiadott (meghosszabbított) tartózkodási engedély esetén annak érvényességi idejének lejártát, illetve visszavonását követő öt évig kezeli.

97. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a meghívó, továbbá a meghívott harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a)* a meghívó természetes személy természetes személyazonosító adatai, illetve a meghívó jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet megnevezése;
- b)* a meghívó természetes személy lakcíme, illetve a meghívó jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet székhelye (telephelye);
- c)* a meghívott harmadik országbeli állampolgár természetes személyazonosító adatai;
- d)* a kötelezettségvállalás időtartama;
- e)* a hatósági hozzájárulással ellátott meghívólevél sorszáma;
- f)* a hatósági hozzájárulás megtagadásának ténye és annak indoka.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a kötelezettségvállalás megszűnését követő öt évig kezeli.

98. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a)* a természetes személyazonosító adatok;
- b)* az arcképmás;
- c)* az úti okmány azonosító adatai;
- d)* az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás kiállításának indoka;
- e)* az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás meghosszabbítása, valamint a visszavonásának ténye, azok indoka;
- f)* a kiadott (meghosszabbított) ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás száma, sorozatszama, érvényességi ideje;
- g)* a szálláshely címe.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a kiadott (meghosszabbított) ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás érvényességi idejének lejártát, illetve visszavonását követő öt évig kezeli.

99. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a kiadott bevándorlási engedély és letelepedési engedély, valamint ideiglenes letelepedési engedély, nemzeti letelepedési engedély vagy EK letelepedési engedély iránti kérelem és kiadott ideiglenes letelepedési engedély, nemzeti letelepedési engedély vagy EK letelepedési engedély alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a) a természetes személyazonosító adatok;
- b) az arcképmás;
- c) az úti okmány azonosító adatai;
- d) az engedélyek kiadásához szükséges feltételeket igazoló okiratokban szereplő adatok;
- e) az engedélyek kiadása iránti kérelem elutasításának vagy visszavonásának ténye, azok indoka;
- f) a kiadott (meghosszabbított) engedélyek száma, sorozatszama, érvényességi ideje;
- g) az első beutazás és a végleges kiutazás időpontja;
- h) a lakcím;
- i) a személyi azonosító;
- j) a személyazonosító igazolvány okmány száma.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság az engedélyek iránti kérelem elutasítása esetén annak időpontjától, illetve a jogállás megszűnésétől számított húsz évig kezeli.

100. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az úti okmány elvesztését, eltulajdonítását vagy megsemmisülését bejelentő harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a) a természetes személyazonosító adatok;
- b) az elveszettként, eltulajdonítottként vagy megsemmisültként bejelentett úti okmány típusa és azonosító adatai;
- c) a bejelentés időpontja;
- d) az első beutazás helye, ideje;
- e) a szálláshely címe, lakcím;
- f) a bejelentést felvevő szerv megnevezése;
- g) a tartózkodásra jogosító igazolás száma, érvényessége és a kiállító hatóság megnevezése;
- h) az új úti okmány típusa, száma és érvényessége.

(2) Az idegenrendészeti hatóság az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az úti okmány megtalálásáig, ennek hiányában a bejelentéstől számított öt évig kezeli.

101. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár szálláshelyének, lakóhelyének bejelentésével összefüggő következő adatait kezeli:

- a) a természetes személyazonosító adatok;
- b) a bejelentkezés, kijelentkezés időpontja;
- c) a szálláshely címe, lakcím.

(2) Az idegenrendészeti hatóság az (1) bekezdésben meghatározott adatokat a szálláshely, lakóhely bejelentésétől, illetve a vendégkönyv leadásától számított öt évig kezeli.

102. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a Magyar Köztársaság területének elhagyására kötelezett, a kijelölt helyen tartózkodásra kötelezett, az idegenrendészeti kiutasítás, bírói kiutasítás, a beutazási és tartózkodási tilalom, valamint idegenrendészeti őrizet hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a) a természetes személyazonosító adatok;
- b) az arcképmás és az ujjnyomat;
- c) az elrendelő szerv megnevezése, az elrendelő határozat száma;
- d) az intézkedés, kötelezés elrendelő határozat szerinti jogalapja, határideje vagy időtartama;
- e) az idegenrendészeti vagy bírói kiutasítás hatálya alatt álló ujjnyomata.

(2) Az idegenrendészeti hatóság a légi úton történő kiutasítás céljából történő átszállítás eseteiben biztosított segítségnyújtás kérése, illetve engedélyezése céljából a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezelheti:

- a) a természetes személyazonosító adatok;
- b) az úti okmány típusa, száma és érvényessége;
- c) a kiutasítás végrehajtásához igénybe vett légi járat (-járatok) adatai (járatszám, indulási és érkezési hely, az indulás és érkezés ideje);
- d) a hatósági kíséret indokoltsága;
- e) az orvosi ellátásra, azonosítható járványos betegségre vonatkozó adatok;
- f) a korábbi sikertelen kiutasítási kísérletekre vonatkozó adatok.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a kötelezés vagy a tilalom megszűnését követő öt évig kezeli.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság az átszállítás kezdeményezését követő öt évig kezeli.

103. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a külföldre utazási tilalom hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a) a természetes személyazonosító adatok;
- b) a külföldre utazási tilalmat kezdeményező szerv megnevezése.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a tilalom megszűnéséig kezeli.

104. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségek teljesítése céljából a Magyar Köztársaságban őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott vagy személyi szabadságában bármely más módon korlátozott, továbbá a rendkívüli eseményekben (haláleset, súlyos sérüléssel járó baleset stb.) érintett harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:

- a) a természetes személyazonosító adatok;
- b) a szálláshely címe, lakcím;
- c) a büntetőeljárás adatai (a bűncselekmény törvényi minősítése és megnevezése), az eljáró szerv megnevezése és ügyszáma;
- d) a rendkívüli esemény adatai, az eljáró szerv megnevezése és ügyszáma.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a tájékoztatási kötelezettség teljesítésétől számított három évig kezeli.

105. § Az idegenrendészeti hatóság a Dublini Egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjnyomatok összehasonlítására irányuló „Eurodac” létrehozásáról szóló, 2000. december 11-i, 2725/2000/EK tanácsi rendelet 8. cikk (1) pontjában meghatározott adatokat kezeli.

106. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az idegenrendészeti résznyilvántartásokból jogszabályban meghatározott feladataik ellátása céljából - törvényben meghatározott adatkörben -

- a) az igazságszolgáltatási szervek,
- b) a nyomozó hatóságok,
- c) a nemzetbiztonsági szolgálatok,
- d) a menekültügyi hatóság,
- e) az adóhatóságok,
- f) az idegenrendészeti eljárásban közreműködő szakhatóságok,
- g) a vámhatóság,
- h) az állampolgársági ügyekben eljáró hatóság,
- i) a személyi adat- és lakcímnnyilvántartással kapcsolatos ügyekben eljáró hatóság,
- j) a munkaügyi hatóság,
- k) a munkavédelmi hatóság és
- l) a közegészségügyi hatóság

részére továbbíthat adatot.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adattovábbításról az idegenrendészeti hatóság adattovábbítási nyilvántartást vezet, amely tartalmazza, hogy mely szervnek, milyen célból továbbított adatokat. Az idegenrendészeti hatóság az adattovábbítási nyilvántartásban az adatokat az adat továbbításától számított öt évig kezeli.

(3) Az adattovábbítási nyilvántartásban szereplő adatokkal kapcsolatos tájékoztatás nemzetbiztonsági és bűnüldözési érdekből megtagadható.

(4) Az idegenrendészeti hatóság e törvény szerinti eljárása során adatot igényelhet:

- a) a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból,
- b) a büntettek, a kényszerintézkedés, illetve a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásából,
- c) a körözési nyilvántartásból,
- d) a munkavállalási engedéllyel rendelkezők nyilvántartásából,
- e) a cégnyilvántartásból,
- f) az egyéni vállalkozói engedéllyel rendelkezők nyilvántartásából és
- g) a közegészségügyi hatóságtól.

107. § (1) Az idegenrendészeti hatóság az idegenrendészeti résznyilvántartásokból külföldi bűnüldöző, határőrizeti, idegenrendészeti és igazságszolgáltatási szervnek, nemzetközi szervezetnek, illetve közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktussal létrehozott közösségi szervnek közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus vagy nemzetközi szerződés alapján - az azokban meghatározott adatkörben - továbbíthat adatot.

(2) Az idegenrendészeti hatóság az (1) bekezdésben meghatározott szervektől, szervezetektől közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus vagy nemzetközi szerződés alapján - az azokban meghatározott adatkörben - vehet át adatot.

108. § Az e törvény alapján kezelt adatok - személyazonosításra alkalmatlan módon - statisztikai célból továbbíthatók.

XI. Fejezet

Záró rendelkezések

Hatálybalépés

109. § (1) Ez a törvény - a (2)-(5) bekezdésben foglaltak kivételével - 2007. július 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény

a) 2. § *j)* pontja,

b) 9. §, (4)-(5), valamint (7) bekezdései,

c) 10-12. §-ai,

d) 13. § (1) bekezdés *i)* pontja,

e) 16. § (1) bekezdésében a „tartózkodási vízummal vagy” szövegrész,

f) 18. § (2) bekezdése,

g) 33. § (2) bekezdés *c)* pontjában az „illetve beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés” szövegrész,

h) 42. § (4) bekezdés *a)* pontjában az „illetve beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés” szövegrész,

i) 65. § (3) bekezdése, valamint

j) 95. § (1) bekezdés *g)* pontjában a „,valamint a területi érvényességére vonatkozó adat” szövegrész

a Magyar Köztársaságot a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására felhatalmazó tanácsi határozatban meghatározott napon lép hatályba.

(3) *a)*

b)

c)

d)

(4) *a)*

b)

c)

d)

e)

f)

(5) A Magyar Köztársaságot a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására felhatalmazó tanácsi határozatban meghatározott napon e törvény

a) 9. § (2) bekezdése;

b) 19. § (1) bekezdésében a „tartózkodási vízumot, illetve”, valamint a „tartózkodási vízummal” szövegrész;

c) 19. § (2), (4), (5) és (6) bekezdésében a „tartózkodási vízumot, illetve” szövegrész;

d) 19. § (8) bekezdésében a „tartózkodási vízummal” szövegrész;

e) 19. § (10) bekezdésében a „tartózkodási vízum, illetve”, valamint a „tartózkodási vízumának, illetve” szövegrész;

f) 20. § (1) bekezdésében, 21. § (1) bekezdésében, 22. § (1) bekezdésében, 23. § (1) bekezdésében, 24. § (1) bekezdésében, 25. § (1) bekezdésében, 28. § (1) bekezdésében a „tartózkodási vízumot, illetve” szövegrész;

g) 20. § (2) bekezdésében a „tartózkodási vízummal vagy” szövegrész;

h) 20. § (3) bekezdésében a „tartózkodási vízummal, illetve” szövegrész;

i) 20. § (5) bekezdésében a „tartózkodási vízum, illetve” szövegrész;

j) 30. § (1) bekezdés *a)* pontjában a „tartózkodási vízumának” szövegrész;

k) 30. § (1) bekezdés *b)* pontjában a „tartózkodási vízum vagy” szövegrész;

l) 30. § (3) bekezdésében a „tartózkodási vízum vagy” szövegrész;

m) 35. § (1) bekezdésében a „tartózkodási vízummal,” szövegrész

hatályát veszti.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény;

b)

c) az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 57-80. §-a, az azt megelőző „NYOLCADIK FEJEZET” fejezetcím és „A külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény módosításáról” cím, továbbá 145. §-a;

d)

e) a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény és a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény módosításáról szóló 2005. évi XLVI. törvény 10-31. §-a, 32. § a)-f) pontja, valamint 32. § (1) bekezdésének felvezető szövegében az „ezzel egyidejűleg” szövegrész;

f)

Átmeneti rendelkezések

110. § (1) Az e törvény hatálybalépése előtt kiadott vízum, tartózkodási engedély, ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás az érvényességi idején belül az abban foglaltak szerinti tartózkodásra jogosít.

(2) Az e törvény hatálybalépése előtt kiadott bevándorlási engedély, illetve letelepedési engedély az érvényességi idején belül az abban foglaltak szerinti tartózkodásra jogosít.

(3) Az e törvény hatálybalépése előtt benyújtott, jogerősen el nem bírált vízum és tartózkodási engedély iránti kérelemmel kapcsolatos eljárásban e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, azzal, hogy a tartózkodási engedélyt kérelmező harmadik országbeli állampolgár nyilatkozata alapján kérelmét ideiglenes letelepedési engedély iránti kérelemnek kell tekinteni.

(4) Az e törvény hatálybalépése előtt benyújtott, jogerősen el nem bíralt letelepedési kérelemmel kapcsolatos eljárásban - a kérelmező nyilatkozata szerint - e törvény nemzeti letelepedési engedélyre vagy EK letelepedési engedélyre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A harmadik országbeli állampolgárral szemben e törvény hatálybalépése előtt elrendelt kiutasítást előkészítő őrizet e törvény kiutasítási őrizetre vonatkozó rendelkezéseit, az e törvény hatálybalépése előtt elrendelt visszautasítási őrizet e törvény idegenrendészeti őrizetre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

Felhatalmazó rendelkezések

111. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:

a) az idegenrendészeti eljárás során, valamint a szálláshely, illetve a lakóhely bejelentésével, továbbá a harmadik országbeli állampolgárok e törvény alapján kezelt adataival kapcsolatban eljáró hatóságokat, ezek illetékességét, valamint az eljárás részletes rendjét;

b) a vízumkiadó hatóságok idegenrendészeti feladatát, hatáskörét és illetékességét, a vízumeljárás részletes szabályait, a vízummentes beutazásra és tartózkodásra jogosító okmányok körét, valamint a vízumok kötelező formáját;

c) a tartózkodási engedély, az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás, az ideiglenes letelepedési engedély, a nemzeti letelepedési engedély és az EK letelepedési engedély kiállításának feltételeit és az okmányok formáját;

d) az érvényes úti okmányok körét;

e) a humanitárius célú tartózkodási engedély kiadása, meghosszabbítása és visszavonása indítványozásának, valamint az idegenrendészeti és a nemzetbiztonsági, illetve a bűnüldöző szervek együttműködésének részletes szabályait;

f) a meghívólevél hatósági záradékkal történő ellátásának feltételeit és az eljárás részletes szabályait;

g) a kiutasítást előkészítő, valamint az idegenrendészeti őrizet és a kötelező tartózkodási hely létesítésével, illetve kijelölésével kapcsolatos végrehajtás szabályait, továbbá az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgárok egészségügyi ellátásának és támogatásának részletes szabályait;

h) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásának és tartózkodásának részletes közegészségügyi szabályait, valamint az egészségügyi ellátás anyagi fedezetének mértékét és igazolásának szabályait;

i) a fuvarozóval, valamint a munkáltatóval szemben e törvény alapján kiszabható bírság mértékét és kiszabásának rendjét;

j) a kijelölt helyen tartózkodásra kötelezett személyre vonatkozó kötelező magatartási szabályokat;

k) a repülőtéri tranzitterületen tartózkodásra kötelezett harmadik országbeli állampolgárok ellátásának szabályait;

l) a befogadottak, a közösségi szálláson, illetve befogadó állomáson tartózkodók és az emberkereskedelem áldozatává vált harmadik országbeli állampolgárok ellátásának, támogatásának szabályait;

m) a közösségi szállás létesítésének követelményeit, a közösségi szállás házirendjét;

n) a NATO-SOFA Megállapodás hatálya alá tartozó polgári állomány tagjai és a hozzátartozók beutazásának és tartózkodásának részletes szabályait;

o) a tagállamok által hozott kiutasítási határozatok elismerésének és végrehajtásának részletes szabályait;

p) a hontalanság megállapítására irányuló eljárás részletes szabályait;

q) a harmadik országbeli állampolgárok úti okmánnyal történő ellátásának részletes szabályait.

(2) Felhatalmazást kap az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter, hogy az érdekelt miniszterekkel egyetértésben rendeletben szabályozza:

a) az e törvény szerinti formanyomtatványok, okmányok tartalmi előírásait és mellékleteit;

b) a harmadik országbeli állampolgárok be- és kiutazásával, valamint tartózkodásával, továbbá a harmadik országbeli állampolgárok részére kiállításra kerülő úti okmányok kiadásával kapcsolatos eljárások díját;

c) a beutazáshoz és tartózkodáshoz szükséges anyagi fedezet irányadó mértékét;

d) az idegenrendészeti eljárással összefüggő költségek viselésének szabályait;

e) a harmadik országbeli állampolgárok részére kiállított úti okmányok formáját.

(3) Felhatalmazást kap a külpolitikáért felelős miniszter, hogy az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszterrel egyetértésben a diplomáciai vagy a nemzetközi jogon alapuló egyéb mentességet élvező személyek ki- és beutazásával, valamint tartózkodásával kapcsolatos egyes szabályokat rendelettel határozza meg.

(4) Felhatalmazást kap az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter, hogy - az érintett miniszterekkel egyetértésben - az idegenrendészeti őrizet és a kitoloncolás végrehajtásának szabályait rendeletben állapítsa meg.

(5) Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy - az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszterrel egyetértésben - a közegészséget veszélyeztető betegségeket rendeletben állapítsa meg.

(6) Felhatalmazást kap az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter, a külpolitikáért felelős miniszter, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg azokat az eseteket, amikor - a közbiztonság és a nemzetbiztonság védelme érdekében - más schengeni állam vízumkiadó hatósága a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum kiadását megelőzően a központi vízumhatósággal egyeztet.

112. §

113. §

114. § (1)

(2)

(3)

(4)

115-119. §

Az Európai Unió jogának való megfelelés

120. § (1) E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő részleges megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 2001/51/EK irányelve (2001. június 28.) az 1985. június 14-én kelt Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló Egyezmény 26. Cikke rendelkezéseinek kiegészítéséről;

b) a Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról;

c) a Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról;

d) a Tanács 2003/110/EK irányelve (2003. november 25.) a légi úton történő kiutasítás céljából történő átszállítás eseteiben biztosított segítségnyújtásról;

e) a Tanács 2004/81/EK irányelve (2004. április 29.) a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált, vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekkel érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről;

f) a Tanács 2004/82/EK irányelve (2004. április 29.) a fuvarozóknak az utasokkal kapcsolatos adatok közlésére vonatkozó kötelezettségéről;

g) a Tanács 2004/114/EK irányelve (2004. december 13.) a harmadik országok állampolgárainak tanulmányok folytatása, diákcsere, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazása feltételeiről;

h) a Tanács 2005/71/EK irányelve (2005. október 12.) a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról;

i) a Tanács 1994. november 30-i határozata a Tanács által az Európai Unióról szóló Egyezmény K. 3. (2) Cikke alapján elfogadott közös intézkedésről a valamely tagállamban lakó harmadik országbeli iskolai tanulók utazási lehetőségéről;

j) a Tanács 1994. november 30-i állásfoglalása a harmadik országok állampolgárainak a tagállamok területére egyéni vállalkozás céljából történő belépésének korlátozásáról;

k) a Tanács 1995. december 22-i ajánlása az illegális migráció és az illegális munkavállalás elleni küzdelem eszközeinek harmonizálásáról, és az ellenőrzés eredményes módjainak fejlesztéséről;

l) a Tanács 1996. március 4-i ajánlása a repülőtéri tranzitintézkedésekkel kapcsolatos közös fellépésről;

m) a Tanács 1996. március 4-i ajánlása a helyi konzulátusok együttműködéséről a vízumokkal kapcsolatosan;

n) a Tanács 1997. június 26-i állásfoglalása a harmadik állambeli kísérő nélküli kiskorúakról;

o) a Tanács 1997. december 4-i állásfoglalása az érdekházasságok elleni küzdelem érdekében elfogadott intézkedésekről.

(2) E törvény a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.